

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

1 2017

ročník XIII.

cena 10,- Kč

OBSAH

Slovo starosty	2	Pravdivě o CHKO Soutok.....	37
Výpis z usnesení jednání zastupitelstva	6	Činnost spolku Soutok Lanžhot z. s.	39
Společenská kronika	8	Půda, naše bohatství	41
Město Lanžhot v nové aplikaci.....	10	Sbírky	41
Kultura v roce 2017	10	Ateliér za plotem	42
Mimořádný rok čtvero výročí	12	Koně nás spojují	43
Okénko knihovny.....	15	Vzdělávání praxí znamená nové zkušenosti... 45	
Okénko školky	16-20	Cena hejtmána za sběr a využití textilu 45	
Okénko školy	21-27	Textil do nádob odkládejte v obalech..... 47	
"Být či nebýt, v Regionu Podluží	28	TJ Sokol Kostice - oddíl judo	47
Meziobecní turnaj v kuželnkách	30	Revíry připraveny.....	49
Vzpomínkový akt k narození TGM	30	Výstava vín	49
Blahopřání k „90“	31	Ženské sborové zpívání v Lanžhotě.....	51
Ruští zajatci v Lanžhotě.....	32	Co se děje u SDH Lanžhot.....	52
Vzpomínka na tankistu Antonína Šuláka.....	33	Memoriál Martina Mézsárose	55
Velikonoce mají své tradice a zvyky	34	Kyčle	56
Činnost FS Svěráz.....	36	Webové stránky v úpravě pro seniory.....	56

Znovu večer

Miluše Linhová

*Znovu večer v jarních polích vstává.
A my jdeme spolu dlaň ve dlaň.
Aby noc se nezdála tak tmavá,
posílá se celá hvězdami.*

*Obloha je přehluboká tůň,
kolik světél se v ní mihotá!
Noc nám hraje na nejvyšší struně
opojnou píseň života.*

*Přitiskni se ke mně, ne tak plaše,
u mne ničeho se nesmíš bát,
i kdyby snad měsíc za mrak zašel,
zdvih se vítr, začal prudce vát.*

*V klíně louky tráva nezastudí,
i když celý kraj je orosen!
Milá! Milý! V našich horkých hrudích
zem a nebe něžně dotknou se.*

Slovo starosty

Milí Lanžhotčané,

máme tady první číslo zpravodaje v tomto roce. Když jsem si dával dohromady, o čem bych chtěl informovat a co mám na srdci, samotného mne překvapilo množství témat.

Asi tím nejpřekvapivějším tématem pro mnohé z vás bude informace o tom, že město Lanžhot již v minulosti navázalo partnerství s obcí Dubicko, která leží kousek za Zábřehem. Zmiňuji se teď o tom, protože jsem v březnu t. r. obdržel pozvání k návštěvě od tamějšího starosty u příležitosti otevření nové budovy jejich Katolického domu pro seniory. Bylo to setkání velmi srdečné, při kterém jsme si slíbili další rozvoj vzájemných vztahů. Jenom dodávám, že mne překvapilo, kolik toho máme s touto obcí společného. Počínaje podobným znakem obce a konče kostelem, který je podobně jako ten náš zasvěcen Povýšení sv. Kříže.

Shodou okolností i v Dubicku řeší problematiku obřadní síně. To mne přeneslo k té naší nové smuteční a obřadní síni pod hřbitovem. Den otevřených dveří už proběhl loni na hodové pondělí, avšak bylo nutno počkat na kolaudaci a taky ji vybavit vším potřebným, aby bylo možno zahájit provoz. Nechali jsme vyrobit čalouněné židle a nábytek do všech prostor, instalovali jsme ozvučení a zabezpečení objektu, pořídili jsme dekorace a rostlinky. Chtěli jsme dát všem na vědomí, že je vše připraveno, a tak jsme uspořádali komorní koncert. Hojná návštěva i kladné ohlasy nám

potvrdily, že to byla dobrá volba. Čas a praxe nejlépe ukáže, co bude třeba ještě „doladit“.

V březnu se dočkala také nové brány i vstupní branky spodní zeď hřbitova. Je dílem místního mladého uměleckého kováře Petra Uhra a dle mého názoru se jedná o unikát. Ostatně, posuďte sami! Tím ovšem práce na hřbitově ještě nekončí. Čeká nás vybudování technického záze-
mí i rekonstrukce márnice. V plánu jsou i opravy cest, osvětlení i ozvučení.

Stále je ještě mnoho lidí, kteří nemají jasno v tom, jestli ve smuteční a obřadní síni může sloužit mše pan farář, či nikoliv. Skutečnost je zcela prostá. V prvé řadě se jedná o zařízení univerzální, které, jak už bylo řečeno, by mělo sloužit všem bez rozdílu vyznání i ateistům. Pan farář této stavbě při dnu otevřených dveří mohl pouze požehnat, aby tato budova dobře sloužila svému účelu. Vysvětlit jinou budovu v obci, kde se nalézá funkční kostel, církev nepovoluje. To znamená, že v této smuteční síni pan farář při církevním pohřbu může provést rozloučení, přičemž zádušní mše se uskuteční v místním kostele. Ostatně podobně tak probíhaly v dřívějších dobách pohřby vypravované přímo z domu. Jedná se o další způsob provedení pohřbu vedle toho zažitého s průvodem z místního kostela. Čas ukáže, která varianta bude

převažovat. Ještě bych rád doplnil, že nové prostory smuteční a obřadní síně mohou sloužit i k jiným účelům. Kromě již vyzkoušené varianty - koncertního sálu - si dovedu představit, že by zde mj. mohly být například i výstavy obrazů.

V nejbližší době nás čeká rozjezd dalších stavebních investičních akcí. V centru obce, od náměstí po základní školu, budeme budovat a částečně i renovovat nový chodník, na který jsme získali dotaci v rámci programu Mobility pro bezbariérový a bezpečný přesun zejména školních dětí do jídelny. K bezpečnějšímu přesunu školáků by měl rovněž sloužit očekávaný a potřebný nový páteřní chodník na ulici Školní.

Očekávanou stavbou bude rovněž vybudování in-line okruhu v areálu stadionu Sokolské. Předcházet tomu bude ještě oprava hlavní betonové plochy tak, aby ji bylo možno využít k celoročnímu in-line bruslení, případně dalším sportovním i kulturním aktivitám. Neméně důležitou investicí bude i nový plot kolem celého areálu.

Poněkud skrytou očím veřejnosti, ovšem potřebnou investicí bude nová střecha nad střední částí restaurace Podlužan.

Zatím ještě v přípravné fázi je v tuto chvíli úprava velké parkovací plochy a obou přilehlých ulic v lokalitě Kout. Náročnější příprava je dána mj. tím, že je potřeba vybudovat současně i odvodnění a kanalizaci. V brzké době chceme, aby se k výsledné podobě této stavby vyjádřili občané, kteří zde bydlí. O termínu je budeme ještě informovat.

Připravujeme rovněž novou dokumentaci na již dlouho očekávaný chodník v ulici Nová, který povede od prodejny až po Jazérko.

Zároveň se ještě připravuje velký projekt na novou přístavbu mateřské školy, jejíž součástí bude vybudování nové jídelny. Navíc tím zvýšíme i kapacitu počtu dětí, která v současnosti dosahuje maxima.

Co se týká úklidu veřejného prostranství města, kromě našich čtyř technických zaměstnanců městského úřadu na tyto potřebné práce využíváme i pracovníky, které nám přiděluje úřad práce. Právě v této oblasti je však problém, jelikož státní dotace nám letos umožní místo loňských devíti dělníků pouze pět. I z těchto důvodů se rada města rozhodla nakoupit komunální techniku. Kromě traktorové sekačky uvažujeme i o nákupu velkého nakládacího traktoru s vlekem. Avšak i přes to všechno jsem přesvědčen, že úklid ve městě je záležitostí nás všech, kdo v Lanžhotě bydlíme!

Byli jsme některými kritizováni za to, že opět kácíme nějaké stromy v obci. Věřte tomu, že si přírody vážíme a jsme si vědomi toho, že nějakou dobu trvá, než strom naroste do normální velikosti. Jsme ovšem také zodpovědní za stav dřevin a musíme předcházet škodám způsobeným pádem větvi nebo dokonce celého stromu. Vždy se opíráme o odborný posudek certifikovaného arboristy a vždy se snažíme zasadit strom nový.

Jedním z témat, o kterém se opakovaně mluví a někteří to neustále „řeší“, je tak zvané „vyhlášení aktivní záplavové zóny“. Vážení občané, záplavová zóna se nevyhlašuje, ta už tady je! Tvrdit, že pod

Lanžhotem záplavy nikdy nebyly a nehrozí nebo je nikdy neviděl, může jen někdo, kdo se narodil po roce 1997 nebo 2006.

Celý proces kolem záplavových oblastí probíhá tak, že krajský úřad na základě údajů od Povodí Moravy stanoví hranice území, které může být nebo bývá postiženo záplavami. V takto určeném území je stanoven takový způsob využití, aby nedocházelo ke škodám na majetku. Zemědělci hospodařící v takto vymezených oblastech mají dokonce možnost v případě povodně využít státních kompenzací.

V současné době čekáme na stanovení hranic záplavové oblasti, která se následně musí automaticky zanést do územního plánu. Jakmile se tak stane, návrh nového plánu bude schvalovat zastupitelstvo.

Ve strategickém rozvoji města Lanžhot počítáme s vybudováním sportovně rekreační zóny v lokalitě Šlajsa. Toto místo se jeví pro daný účel jako nejlepší. Je to i logické, protože celý areál se nachází právě v záplavové oblasti a jiné využití je zde velmi problematické. Tím, že město zde vy-

buduje protipovodňová opatření, vznikne nám prostor pro vybudování sportovně rekreační oblasti. Kromě přírodního koupaliště by zde mohlo být například i lanové centrum, discogolf a jiné aktivity pro trávení volného času Lanžhotčanů.

Předpokládá to ovšem i ochotu majitelů přilehlých pozemků nabídnout tyto pozemky městu, abychom tyto záměry zde mohli realizovat.

Stejně tak je tomu i v lokalitě Pod Ploty, která je i podle územního plánu jedná z mála určená pro rozšíření Lanžhota tím, že zde vybudujeme silnice, kanalizaci a další inženýrské sítě. Bez ochoty majitelů prodat, či směnit tyto pozemky obci to ovšem nepůjde.

V závislosti na požadavek zastupitelstva byl rovněž dokončen proces propachtování zemědělských pozemků, které jsou v majetku obce. Že to nebude jednoduché, jsme věděli všichni. Největší problémy byly v evidenci a stanovení hranic pozemků, které byly v padesátých letech rozorány a sloučeny do tzv. honů. Dle

zákona o zadávání veřejných zakázek bylo nutné vyhlášení tohoto záměru zveřejnit, neboť se jedná o nakládání s veřejným majetkem. Do soutěže se pak má právo přihlásit každý zájemce. Hlavním kritériem je dle zákona nejvyšší cenová nabídka. Abychom zmírnili důsledky velkých změn, rozhodli jsme se rozdělit všechny pozem-

Nová vstupní brána na hřbitov

ky do více částí tak, aby měli větší šance i místní zemědělci. Celkem se tak jednalo o osm záměrů. Mezi novými nájemci se ocitli ve třech případech Agro Jevišovice, pět záměrů získalo místní SD Pomoraví. Je nasnadě, že dle současných zákonů a právních norem tato změna byla nevyhnutelná. Zároveň jsme si vědomi, že ne všem tato změna bude vyhovovat. Na druhou stranu to obci přineslo značný příjem do obecní kasy.

Mezi připravované větší investice musíme zařadit i velkou obměnu veřejného osvětlení v téměř celé obci. Byl zpracován audit a požádali jsme o dotaci. Pokud vše vyjde podle předpokladů, dočkáme se nejen nového a moderního osvětlení, ale hlavně by mělo dojít díky moderním technologiím k úspoře energie, a tím i veřejných peněz.

Když už je řeč o dotacích, musím vzpomenout úspěšný výsledek v získání dotace na pořízení nového hasičského auta. Jedná se o investici ve výši dosahující sedmi milionů! Smlouva s výrobcem je už podepsána a auto na míru se nám již staví. Výsledkem bude moderní technika na profesionální úrovni, která bude patřit místní lanžhotské jednotce dobrovolných hasičů.

Jak víte, počátkem roku jsme museli řešit problém se zdražením licencí poskytovatelů televizních programů. Jak také bylo řečeno, „kabelovka“ je záležitostí všech uživatelů bez rozdílu, chtěli jsme vyjít vstříc většině. Proto jsme se rozhodli uspořádat rozsáhlou anketu o další podobě. Výsledek bude znám až po uzavěrci.

Dalším velkým problémem, který nás trápí, je současný stav tradičního folkló-

ru v Lanžhotě. Ono to tak trochu souvisí s dnešní moderní dobou a stavem celé společnosti. Lanžhot není výjimkou. Není to sice tragédie, nicméně je třeba tomu vyjít naproti a trochu všemu pomoci. Na počátku byla beseda na toto téma, ze které vzešlo hned několik návrhů. Inspiraci jsme hledali i jinde. Výsledkem by měl být program k podpoře živého folklóru. Jedna z prvních akcí tohoto druhu bude velkonoční krojová zábava, na kterou bychom chtěli pozvat i ty nejmladší v rámci avizované akce „Oblečme děti a mládež do krojů“. Samozřejmě rodiče nevyjímaje.

Při této příležitosti bych chtěl velmi poděkovat všem, kdo věnují svůj čas práci s dětmi a mládeží. Ať už v oblasti folklóru, či sportu. Vedení města chce tyto aktivity maximálně podporovat. Ostatně i k tomu účelu směřují investice do podpory sportu a úpravy lokalit na Sokolském i na Šlajsi. V souvislosti s tím se snažíme i zavést novou tradici v akci Běh městem Lanžhot, která je určena pro všechny generace. Letos je termín stanoven na 23. dubna. Věřím, že se připojí ještě více zájemců než loni, a ty ostatní to bude alespoň inspirovat.

Stejně jako vloni, i letos kulturní komise připravila pestrou nabídku kulturních pořadů. Přál bych si, aby na tyto akce přišli kromě těch, kdo chodí pravidelně, i ti, kteří doposud váhali, nebo se jim prostě jen nechtělo. Jen tak totiž to bude organizátory bavit a motivovat. Obec totiž netvoří budovy, ale lidé. A musíme se všichni tak trochu snažit o to, aby nás bavilo zde žít.

Ladislav Straka

Výpis z usnesení z 11. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot ze dne 23. 11. 2016

ZASTUPITELSTVO MĚSTA LANŽHOT

SCHVALUJE:

Z11/16/2 program:

1. Zahájení
2. Schválení programu
3. Určení ověřovatelů zápisu a zapisovatelky
4. Zpráva o činnosti
5. Zpráva kontrolního výboru
6. Poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot Diecézní charitě Brno, Oblastní charitě Břeclav na činnost v oblasti sociálních služeb – pečovatelskou službu ve městě Lanžhot v roce 2016 a uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí této dotace
7. Prodej nemovitosti části pozemku parc. č. KN 3133/2
8. Koupě nemovitostí
9. Dodatek č. 3 k zakladatelské smlouvě Regionu Podluží, Stanovy Regionu Podluží
10. Nabídka na provoz bankomatu České spořitelny
11. Archivace videozáznamů z jednání Zastupitelstva města Lanžhot
12. Diskuse
13. Závěr

Z11/16/3 ověřovatele zápisu Ing. Martina Drobíka a Ing. Annu Strakovou a zapisovatelku paní Annu Moučkovou

Z11/16/6 poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace pro rok 2016 ve výši 502.000 Kč Diecézní charitě Brno, Oblastní charitě Břeclav, Svatoplukova 18, 690 02 Břeclav, a uzavření Veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/13/2016 s Diecézní charitou Brno, Oblastní charitou Břeclav, Svatoplukova 18, 690 02 Břeclav (příloha č. 1 materiálu k bodu č. 6 programu)

Z11/16/7 prodej pozemku parc. č. KN 3133//17 ostatní plocha o výměře 30 m², odděleného dle GP č. 1790-118/2016, vyhotoveného Mapcom s. r. o., Vranov 133, 664 32 Vranov, z pozemku parc. č. KN 3133/2, panu xxx, 691 51 Lanžhot, za cenu v místě a čase obvyklou 50 Kč/m²

Z11/16/8 koupi 1/8 podílu pozemků parc. č. PK 2070 a PK 2069, od firmy ZENERGO Moravia s. r. o., se sídlem Štěpánská 539/9, Nové Město, 120 00 Praha 2, za cenu 90 Kč/m²

Z/11/16/9 a) **BERE NA VĚDOMÍ** vystoupení M. N. Vsi z Regionu Podluží
b) **BERE NA VĚDOMÍ** rozhodnutí Členské schůze Regionu Podluží, že v souvislosti s vystoupením městyse Moravská Nová Ves z Regionu Podluží nevznikl pro městyse Moravská Nová Ves žádný nárok na výplatu podílu z majetku Regionu Podluží
c) v souvislosti s vystoupením městyse Moravská Nová Ves z Regionu Podluží
SCHVALUJE dodatek č. 3 k zakladatelské smlouvě Regionu Podluží, obsahující dohodu o vystoupení městyse Moravská Nová Ves z Regionu Podluží, nové úplné

znění zakladatelské smlouvy Regionu Podluží a nové úplné znění stanov Regionu Podluží v předloženém znění

Výpis z usnesení z 12. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot ze dne 19. 12. 2016

ZASTUPITELSTVO MĚSTA LANŽHOT

SCHVALUJE:

Z12/16/2 rozšířený program:

1. Zahájení
2. Schválení programu
3. Určení ověřovatelů zápisu a zapisovatelky
4. Plnění rozpočtu za období 1.–11. 2016
5. Rozpočet města Lanžhot na rok 2017
6. Návrh investičních záměrů města Lanžhot na rok 2017
7. Rozpočtový výhled na období 2018–2022
8. Poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace TJ Sokol Lanžhot na zajištění volnočasových aktivit dětí, mládeže, tělovýchovy a sportu ve městě Lanžhot v roce 2017 a uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí této dotace
9. Poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace TJ Sokol Lanžhot na obnovení nátěru fotbalové tribuny na Šlajsi a uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí této dotace
10. Diskuse
11. Závěr

Z12/16/3 ověřovatele zápisu pana Jana Tomka a Bc. Radima Vildu a zapisovatelku paní Annu Moučkovou

Z12/16/4 plnění rozpočtu města za období 1.–11. 2016

Z12/16/5 rozpočet města Lanžhot na rok 2017 (příloha č. 1 materiálu č. 5)

Z12/16/6 investiční záměry města Lanžhot na rok 2017

Z12/16/7 rozpočtový výhled na období 2018–2022

Z12/16/8 poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace na rok 2017 ve výši 1.810.000 Kč Tělovýchovné jednotě Sokol Lanžhot, z. s., se sídlem Na Šlajsi 153/35, 691 51 Lanžhot, a uzavření Veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/14/2016 s Tělovýchovnou jednotou Sokol Lanžhot, z. s., se sídlem Na Šlajsi 153/35, 691 51 Lanžhot, IČ 18510973 (příloha č. 1 materiálu č. 8)

Z12/16/9 poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace Tělovýchovné jednotě Sokol Lanžhot, z. s., se sídlem Na Šlajsi 153/35, 691 51 Lanžhot, ve výši 343.000 Kč na provedení nátěru tribuny fotbalového hřiště na Šlajsi, a uzavření Veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/15/2016 Tělovýchovnou jednotou Sokol Lanžhot, z. s., se sídlem Na Šlajsi 153/35, 691 51 Lanžhot, IČ 18510973 (příloha č. 1 materiálu č. 9)

Z12/16/11 **POVĚŘUJE** radu města, aby začala činit kroky k modernizaci kabelové televize

Společenská kronika

Hana Tučková

Narozené děti

Aneta Hrnčířová

Jitka a Libor Hrnčířovi, Hrnčířská

Michael Uher

Lenka a Jiří Uhrovi, I. Příční

Aneta Majzlíková

Edita Hladíková a Pavel Majzlík, Nová

Mikoláš Košutek

Veronika a Jiří Košutkovi, Dolní

Martin HodonskýMartina Hrubá a Dušan Hodonský,
Vinohrady**Hugo Uher**

Lucie a Zbyněk Uhrovi, Mlýnská III

Alžběta Ema Zvonková

Marie Krmíčková a Radoslav Zvonek, Nová

Výročí narození

94 let

Jan Balga, B. Němcové

90 let

Božena Slezáková, Kout III.

Maria Uhrová, F. Palackého

Jan Ciprys, F. Palackého

Marie Adámková, MUDr. Kepáka

85 let

Zdeněk Tuček, Kostická

Libuše Černá, Na Dílni

Marie Stráníková, Kostická

80 let

Růžena Šestáková, U Struhy II.

Martin Ciprys, Hrnčířská

František Brantalík, Masarykova

Ludmila Kraicingerová, Gagarinova

75 let

Marie Zapletalová, Lesíčková

Zdenka Antálková, Nádražní

Květoslava Steinerová, Nová

Anastázie Drozdová, Havlíčkova

Stanislav Cibulka, Komárnov

Světluška Mlýnková, Nádražní

Josef Uher, Komenského

70 let

Eduard Mišičák, Gagarinova

Jaroslava Svačinová, F. Palackého

Václav Škrobáček, MUDr. Kepáka

Božena Trčková, Zámecká

Ladislav Uhlíř, MUDr. Kepáka

Miloslav Trčka, Bří Mrštíků

Miluše Němcová, I. Olbrachta

Ludmila Cupalová, Gagarinova

Josef Malčic, Břeclavská

Marie Kohoutová, Luční

Anna Bartošová, Lesíčková

Ludmila Dřevová, Kostická

Božena Haluzová, Nádražní

Bohumil Radoň, Zahradní

65 let

František Blinky, Dolní

Josef Svačina, Mlýnská III.

Marie Tučková, MUDr. Kepáka

Anna Fojtíková, U Stadionu

Zdeněk Šupina, MUDr. Kepáka

Anna Čadová, Komárnov

Božena Benešová, Na Peci

Marie Trubačová, I. Olbrachta

Mária Konrádová, Kostická

Božena Hrdinová, Luční

Bohumil Uhlíř, B. Němcové

Jana Uhrová, Gagarinova

Marie Slámová, Na Peci

Eva Šupinová, MUDr. Kepáka

Božena Kluková, Nádražní

60 let

Anna Petrlová, Kostická

Božena Vlašicová, Hrnčířská

Marta Šeráková, K. Čapka

Jan Bača, Smetanova

Jiří Sláma, Mlýnská I.

Jitka Pyskatá, Kostická

Ladislav Fojtík, Stráž

Jozef Čulen, Dolní

Ludmila Nejdlová, Kostická

František Jurnečka, Kostická

Jan Gašpar, Nádražní

Antonín Nečas, Sadová

Antonín Staufčík, Dolní

Jubilejní sňatky

50 LET MANŽELSTVÍ

Věra a Jan Kořínkovi, Sokolská

Žádáme občany, kteří si nepřejí zveřejnění svých jmen nebo jmen svých příbuzných (narozené děti, sňatky, výročí narození, výročí sňatků, úmrtí) ve společenské kronice zpravodaje, aby toto nahlásili vždy před uzávěrkou zpravodaje v kanceláři městského úřadu. Naopak upozorňujeme ty, kteří slaví jubilejní sňatky a neměli svatbu v Lanžhotě, že nemáme možnost toto zjistit z matričních knih uložených na městském úřadě.

Pokud chcete, aby vaše jubileum bylo zveřejněno, oznamte toto také na úřadě.

Statistika obyvatel za rok 2016

Počet obyvatel k 1. 1. 2016	3 702
Narození	32 (15 děvčat, 17 chlapců)
Přihlášení	51
Úmrtí	55 (23 žen, 32 mužů)
Odhlášení	48
Počet obyvatel k 31. 12. 2016	3 682

Úmrtí

Ladislav Straka, 77 let, Břeclavská

Marie Uhlířová, 94 let, Sokolská

Jiřina Heklová, 91 let, Hrnčířská

Marie Holobrádková, 95 let, Nová

Marie Petrlová, 91 let, Luční

Marcela Danielová, 38 let, Hrnčířská

Jaroslav Škápík, 93 let, Kostická

Marie Fojtíková, 85 let, Sokolská

Josef Urbánek, 74 let, M. Šolochova

František Petrle, 69 let, Zahradní

Alois Janča, 51 let, Náměstí

František Škrobáček, 93 let, J. Nerudy

Zdeněk Vítovský, 94 let, II. Příční

Jan Uher, 72 let, Sokolská 30

Anna Fojtíková, 92 let, Vinohrady 40

Růžena Uhrová, 88 let, I. Olbrachta

Město Lanžhot v nové aplikaci pro chytré telefony

Pro větší informovanost obyvatel v naší obci slouží několik informačních kanálů. Webové stránky jsou cíleny na mladou a střední generaci. Kabelová televize je oblíbená u seniorů. Z důvodu zacílení na mladší generaci rozšiřujeme naše informační platformy prostřednictvím mobilní aplikace V OBRAZE.

MOBILNÍ APLIKACE „V OBRAZE“

Po nainstalování přes Google play přináší aktuality z webu města a upozorní na nově vydané zprávy, kulturní akce, galerie a dokumenty vyvěšené na úřední desce města.

Aplikace je ke stažení zdarma.

Kultura v roce 2017

Hana Tučková, členka kulturní komise

Pro rok 2017 připravila kulturní komise Městského úřadu Lanžhot bohatou škálu akcí pro kulturní vyžití všech generací občanů. Zaměřili jsme se na osvědčené a zajímavé programy, ale nabídneme i nové pořady. Plán kulturních akcí jsme začali **plesem města**, který se konal 28. ledna v sále Podlužanu. Hudební skupiny, které zde hrají k tanci i poslechu, vybíráme tak, aby se pobavili všichni návštěvníci. Dechovou hudbu hrála Lanžhotská osma, taneční hudba všeho druhu zněla z hudebních nástrojů skupiny Flash band pod vedením Emila Čapky a v jídelně byla ve stálém obležení cimbálová muzika Grajcar. Návštěvníci při odchodu hodnotili ples jako vydařený, pěkný.

Divadelním představením z Dolních Bojanovic hrou **Soudce v nesnázích** jsme přiblížili aktivity ochotníků z této obce, kde divadelní spolek stále pracuje.

Zpívání ženských sborů, letos pod názvem **LÚČENÍ SE SVOBODŮ**, nás pro-

vedlo svícovými a svatebními písněmi více i méně známými.

Sportovně kulturní akcí je **Běh městem Lanžhotem** naplánovaným na neděli 23. dubna. Představujeme si, že do běhu se zapojí více generací obyvatel a také celé rodiny.

Maminky, babičky a všechny ženy mohou oslavit **Den matek** s připraveným kulturním programem dětí z mateřské školy a žáků základní školy.

Mohu konstatovat, že již tradiční bude bohatá činnost v **místním muzeu**. V rámci konání muzejních nocí se uskuteční v sobotu 10. června přehlídka zhotovování krojových součástí, oblékání krojů, pečení tradičních koláčků a děti mohou po celý den tvořit a soutěžit s pomocí exponátů uložených v muzeu. Na odpoledne jsme pozvali dětský národopisný soubor Pomněnka z Tvrdonice, kde jsou zapojeny i děti z Lanžhota. Tímto vystoupením chceme probudit v našich dětech lásku k folkloru.

Ve večerních hodinách se uskuteční beseda u cimbálu s cimbálovou muzikou Šohaji.

Také **děti slaví svůj svátek** a každoročně ve spolupráci s rančem Ostředek pořádáme hry a soutěže na tomto ranči. Ani v letošním roce tomu nebude jinak a děti se zde budou moci zapojit do soutěží a her pro ně připravených.

Koncem června je naplánovaná akce zaměřená na mladé lidi – **Ročkování**. Vystoupení rockových hudebních skupin se tradičně uskuteční na sokolském stadionu s velkou účastí návštěvníků.

Vojenský umělecký soubor **Ondráš** se představí v Lanžhotě rovněž na sokolském stadionu v sobotu 8. července.

Zpestřením je promítání filmů v přírodním prostředí. **Letní kino** plánujeme na 17.–19. 7. Filmy budou vybrány z aktuální nabídky.

Přehlídka dechovek v sobotu 5. srpna se zúčastní dechové hudby známé a oblíbené v našem regionu. Rovněž toto představení

dechových hudeb se již stalo tradicí a je spojeno s taneční zábavou.

A už se blíží největší svátek naší obce – hody. Kulturní komise společně s mužským sborem organizuje **Předhodové zpívání**, které se už nese v hodové náladě a zvláště „přespolní“ návštěvníci si je velmi oblíbili.

Na podzimní a zimní měsíce připravujeme **koncert, jarmark a vystoupení hudební skupiny**, které zakončí kalendářní rok.

Členové komise se snaží vyhovět co největšímu množství občanů, a proto plánuje akce dle oblíbenosti a samozřejmě finančních možností obce. Také v letošním roce jsme požádali o dotace z prostředků Jihomoravského kraje, ale zatím je podána žádost, o které se bude jednat. Často slyšíme, že v Lanžhotě se nic neděje, že ve vedlejších obcích je tomu jinak. Opak je pravdou. Akce všeho druhu jsou naplánované, a podle toho budou i organizované. Otázkou zůstává nízká účast návštěvníků na těchto akcích. I přes tuto skutečnost budeme nadále připravovat akce pro kulturní vyžití občanů a budeme se těšit na setkání s vámi.

Kulturní akce

16. dubna	Velikonoce
23. dubna	Běh městem
14. května	Den matek
26. května	Křest CD manželů Uhrových a dech. hudby Mistríňanka
28. května	1. sv. přijímání
10. června	Muzeum žije
17. června	Dětský den
18. června	Boží tělo
30. června	Ročkování
5. července	Hasičské závody
9. července	Krojový výlet
8. července	Vojenský umělecký soubor Ondráš
17. - 19. července	Letní kino

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE LANŽHOT

Mímořádný rok čtvero výročí na dvou frontách - rok 2017

Milí čtenáři městského zpravodaje,

když uvažuji o příspěvku pro letošní velikonoční číslo městského zpravodaje, myšlenky mě vedou k výročí tohoto roku, roku 2017. Inspiraci jsem našel v rubrice komentáře „Církev a svět“ na webu Radio Vaticana v zamýšlení, které napsal Michael Hesemann. Zde uvedený text je výrazně zkrácen.

Je to náhoda anebo skrytý rukopis Boží prozřetelnosti? A pokud zde působí Bůh, co nám tím asi chce sdělit? Tuto otázku si kladou mnozí věřící katolíci, když se zamyslí nad letošním podivuhodným sběhem čtyř významných výročí. V první řadě by to bylo jubileum reformace, které je pro naše evangelické spolukřesťany natolik důležité, že je uvedli hned celým „luterským desetiletím“.

Podle legendy měl Martin Luther 31. října 1517 vlastnoručně přibít svých 95 tezí na bránu zámeckého kostela ve Wittenbergu. Je však vysoce sporné, zda se ony pověstné „úderý kladiva, rozléhající celou Evropou“, které se staly „symbolem reformace jako takové“, vůbec kdy odehrály. Ve skutečnosti se o nich totiž mluví až mnohem později, lépe řečeno posmrtně, jak pečlivě doložil církevní historik Erwin Iserloh. Ani jedna dobová zpráva totiž ne-

uvádí ono údajně mímořádné přibití tezí, které vzbudilo takový rozruch. Rovněž sám Luther, který jinak ve svých „hovorech u stolu“ bohatě líčí každý aspekt svého života, se o něm jedinkrát nezminil. Teprve až jeho učený spolubojovník Melanchthon v životopise sepsaném po Lutherově úmrtí o něm učinil poznámku, ke které ho zřejmě podnítila wittenberská běžná akademická praxe, ve které se kostelní dveře všeobecně užívaly jako vývěsní tabule (...). Po výměně dopisů s Římem, dal Luther své teze vytisknout, což přispělo k jejich rychlému rozšíření, protože zasáhly obnažený nerv své doby. O dva roky, v létě 1520, reagoval Luther na exkomunikační bulu papeže Lva X. definitivní roztržkou s Římem.

Avšak nikoli jen luteráni, nýbrž také svobodní zednáři slaví v tomto roce významné jubileum. O slavnosti Jana Křtitele – 24. června 1717 – se v Londýně v soukromém salonku hostince „Goose and Gridiron Ale House“ sešli zástupci čtyř starých zednářských lóží, aby založili „spojenou anglickou velkou lóži“, první v tehdejší světě. Počátky svobodného zednářství, které se samo odvozuje od stavební huti Šalomounova chrámu, jsou nejasnější. Pojem „Free Masons“ poprvé na-

cházíme v dokumentech katedrály anglického Exeteru v roce 1396. (...) Roku 1737 byla založena první německá lóže, ale již předtím se svobodné zednářství rozšířilo ve Francii a Itálii. Dodnes je katolíkům pod trestem exkomunikace zapovězeno členství v zednářských lóžích.

Nyní se dostáváme ke třetímu velkému jubileu roku 2017 – oslavám stého výročí fatimských zjevení. Právě v osudovém roce 20. století se na severu Portugalska Matka Boží zjevovala třem prostým pasáčkům téměř každého třináctého dne v měsíci. Pouze v srpnu bylo zjevení „přesunuto“ na devatenáctého, poté, co zednářský přednosta okresu děti bez okolů odvedl a zavřel. Byl to rok bolševické říjnové revoluce a nového uspořádání Blízkého východu – 2. listopadu 1917 rozhodla Velká Británie Balfourovou deklarací o založení židovského státu v Palestině, 9. prosince téhož roku připadl Jeruzalém Britům. Právě v tomto roce zjevila Matka Boží dětem Lucii, Hyacintě a Františkovi svůj plán pro 20. století a také protilek na války a katastrofy, které jsme my, lidé, zapříčinili svými hříchy a bezbožností. Jak Maria 13. července roku 1917 prohlásila ve Fatimě, brzy skončí první světová válka. Jestliže však lidé nepřestanou urážet Boha, bude po ní následovat jiná a ještě hrůznější. Rusko ji využije k tomu, aby ve světě šířilo své bludné nauky, vyvolávalo války a zahájilo pronásledování církve. Svatý otec bude muset hodně vytrpět – ve vidění třetího tajemství děti spatřily dokonce atentát na papeže – a rozličné národy budou rozprášeny. Teprve tehdy, až papež zasvětil Rusko jejímu Neposkvrněnému Srdci, země se obrátí a světu bude darováno období míru.

Vše se událo, jak bylo předpovězeno. Teprve po atentátu 13. 5. 1981 uvěřil sv. Jan Pavel II., že byl papežem fatimských zjevení. O necelé čtyři roky později (24. 3. 1984) obnovil zaslíbení požadované Boží Matkou ve Fatimě – a to nejenom Ruska, nýbrž celého lidstva. Lucie, která jako jediná z vizionářů ještě žila – zemřela v roce 2005 jen několik týdnů před „fatimským papežem“ – tehdy potvrdila, že tím bylo splněno Mariino přání. Než uplynul rok, skončila studená válka, která ještě v roce 1983 svět dovedla na pokraj třetího světového konfliktu. Novým „silným mužem“ Sovětského svazu se stal Michail Gorbačov, který si na prapory vepsal hesla „glasnost“ a „perestrojka“. Pouhých pět let nato padly zdi, dosud dělící Evropu, a po sedmi letech už Sovětský svaz patřil do dějin. V novém Rusku došlo k ohromujícímu obrácení dosud ateistického státu a dnes se 80 % Rusů hlásí k pravoslaví. Ruská církev prožívá obrodu, kterou papež František v únoru loňského roku ve společném prohlášení s ruským patriarchou Kirillem označil za „nevidanou obnovu křesťanské víry“ a dále ocenil, že za poslední „čtvrt století byly (v Rusku) postaveny desítky tisíc nových kostelů a otevřeny stovky klášterů a teologických škol“.

Avšak již papež Benedikt XVI. při své návštěvě Fatimy 13. 5. 2010 vysvětlil: „Kdo se domnívá, že je prorocké poselství Fatimy u konce, ten se mýlí.“ Nikoli náhodou proto papež František, který byl zvolen na fatimský den – 13. 3. 2013 – svěřil celý svůj pontifikát pod ochranu Panny Marie Fatimské a již předloni ohlásil, že se do Portugalska vydá ve dnech stého výročí mariánského zjevení. Žádná jiná událost 20. století totiž tak působivě nedokládá,

že Bůh ještě dnes zasahuje do dějin, ale také že člověk svou modlitbou může dějiny ovlivnit. Tím se fatimské poselství staví do protikladu k učení Martina Luthera, které popírá existenci svobodné vůle a namísto toho věří v predestinaci. Víra, Písmo a milost samy o sobě nepostačují, člověk si může a musí Boží milost zasloužit svými skutky a modlitbou.

Toto lépe než kdokoli jiný chápal sv. Maximilián Kolbe, jehož Militia Immaculatae (Rytířstvo Neposkrvněné) v tomto roce také slaví sté výročí. Kolbe, syn tkalce německého původu a polské matky, vstoupil v roce 1910 k minoritům po soukromém mariánském zjevení v dětství. Pouhé tři dny po posledním fatimském zjevení a pozoruhodném slunečním zázraku a devět dní před vypuknutím říjnové revoluce v Sankt Petěrburgu založil Rytířstvo Neposkrvněné (16. 10. 1917). Jeho cílem bylo vyprošovat obrácení všech heretiků a schizmatiků, zejména pak svobodných zednářů, skrze denní modlitbu, nošení a šíření „zázračné medailky“ a plnému odevzdání do rukou Boží Matky. Po vstupu německé armády do Polska poskytl otec Kolbe ve svém misijním středisku úkryt 2 300 Židům a četným polským i ukrajinským katolíkům. Když na to v roce 1941 přišli nacisté, byl zatčen a odveden do koncentračního tábora Auschwitz. Tam předstoupil, aby zachránil nevinného otce rodiny před popravou a zemřel smrtící injekcí po čtrnáctidenním trýznění v obávaném „bunkru hladu“. Rytíř Matky Boží se stal mučedníkem a je považován za jednoho z největších světců 20. století. Jeho hnutí po válce smiřovalo národy – podaří se mu v naší době v Mariině službě zvítězit nad mocí zlého?

Jisté je pouze jedno: na obou stranách se v tomto roce slaví a boj o duše dosud nebyl rozhodnut. To by nás křesťany mělo upomenout na rozpoznávání „znamení doby“, na která bychom měli odpovídat jasným přiznáním k Matce Boží, protože ona nám již před sto lety ukázala cestu ke Kristovu pokoji.

Celé zamyšlení si můžete přečíst na webu Radio Vaticana.cz <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=25403>.

Přeji vám všem, čtenářům městského zpravodaje, aby letošní rok, rok čtyř výročí, byl pro nás zvláště rokem hledání vztahu k Matce Boží. Zvláště Vám, kteří se chystáte na 2. národní pouť ČR do Fatimy ve dnech hlavního programu 12. 9. – 13. 9. 2017, jehož podrobnosti naleznete na webu www.fatima2017.cz. Naši otcové biskupové rozhodli o připojení se k celosvětovému slavení Jubilea Fatimy 2017 v našich českých a moravských diecézích a pověřili přípravou a organizací Českomoravskou Fatimu v Koclířově u Svitav. Toto poutní místo (je tu teprve 20 let) ležící na pomezí Čech a Moravy je centrem Světového apoštolátu Fatimy – Fatimského apoštolátu pro Českou republiku.

Slavení jubilea Fatimy na podzim roku 2017 bude nejprve národní poutí českých a moravských diecézí ve Fatimě v Portugalsku ve dnech 11. – 14. září 2017 s hlavním společným národním programem, kdy na závěr naši biskupové převezmou sochu Panny Marie Fatimské z místa zjevení. U nás pak bude ve všech katedrálách možnost zasvěcení se Neposkrvněnému Srdci Panny Marie. Vrcholným dnem bude 1. říjnová sobota – svátek Panny Marie růžencové, kdy se uskuteční akt ode-

vzdání celé naší země v naplnění příslibu – Mé Neposkrvněné Srdce zvítězí.

Je možné, když bude zájem v naší farnosti, domluvit zapůjčení regionální sochy Panny Marie Fatimské k pobožnos-

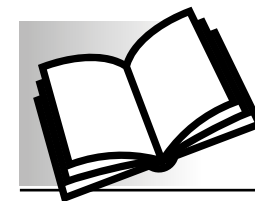
tem v kostele nebo i k putování po našich rodinách.

Přeji také všem požehnané velikonoční svátky Kristova umučení, smrti a vzkříšení.

Váš duchovní otec Josef

Statistika farností za rok 2016

Úkony duchovní správy	2016	2015	2014	2013	2012
Svatby	5	5	9	2	2
Křty	18	15	15	19	14
Pohřby	30	22	17	28	19
1. sv. přijímání	5	9	13	11	7
Svátost nemocných	82	86	91	80	66
Náboženství	54	41	39	45	46

MĚSTSKÁ KNIHOVNA LANŽHOT
Okénko knihovny

Březen – Měsíc čtenářů

Jitka Petrlová

Již po osmé se naše knihovna zúčastnila celostátní akce Březen – měsíc čtenářů.

Pravidelně v tomto programu zařazujeme pro naše návštěvníky čtenářskou amnestii, kdy odpouštíme pokuty za pozdní vrácení knih. Lákáme nové uživatele na registraci do knihovny zdarma a všem nabízíme vyřazené knihy k prodeji za symbolickou cenu.

V letošním roce jsme navíc mysleli i na naše nejmladší uživatele. V březnu mohly děti navštívit knihovnu o jarních prázdninách na Prázdninovém tvoření.

Naše již pravidelná dobrovolnice Lenka Uhlířová si pro děti připravila tři výrobky. Tentokrát děti zkusily šití knižní záložky, drátkovaly si jarní motýlky a navlékaly korálky na náramky pro sebe nebo pro maminky. Kromě dvaceti holčiček jsme na tvoření přivítali i tři odvážné hochy. Na šití si jejich prsty ještě netroufly, ale několik krásných náramků si odnesli. Fotky z tvoření můžete vidět na webových stránkách knihovny.

Další akcí pro děti, která nás čeká až po uzávěrce zpravodaje, je Noc s Andersenem. Naše knihovna se připojí k dalším

šestnácti stům místům po celém světě, kde se otevřou noční prostory pro návštěvníky. Letošní ročník se ponese v duchu Čtyřlístku. Děti, které v knihovně přenocují, se večer stanou malými detektivy a budou pomáhat kamarádům z Čtyřlístku. Čeká je noc plná dobrodružství, záhad, her, napětí a v neposlední řadě i knížek. Za svoji odvahu a bojovnost si odnesou speciální číslo časopisu Čtyřlístek, který je věnován právě Noci s Andersenem.

Měsíc březen patří i knihovnickým statistikám. V číslech za rok 2016 vidíme, že pravidelných registrovaných návštěvníků v knihovně máme 490. Půjčili jsme zhruba 22 000 knih a naše kulturní akce, tvoření a programy pro školy navštívilo 780 zájemců.

Každoročně vyhodnocujeme naše mladé čtenáře s největším množstvím vypůjčených knih.

Prvenství patří Adéle Gregorové se 119 výpůjčkami. Druhá skončila Michaela Kováčová s 91 vypůjčenými knížkami a třetí je Regina Tancošová, která si domů půjčila 20 knih.

Všem odměněným vítězkám gratulujeme a děkujeme za jejich velkou přízeň.

Knihovna se snaží kupovat ty nejnovější knižní bestsellery. Pro jarní sezónu vyberáme na ukázkou ty největší lákadla: Lovec Králíků (L. Kepler), Noční lov (R. Bryndza), Okénko do snů (Keleová-Vasilková). Zbylé knížky - novinky si můžete prohlédnout na webu knihovny.

Budeme však rádi i za Vaše knižní tipy. Řekněte nám, co Vám v knihovně chybí, co jsme přehlédli, co dokoupit do našeho knižního fondu.

Přejeme Vám vydařené jaro, spoustu pohody nejen u knížek a v knihovně někdy na viděnou!

Sledovanost kulturních akcí pořádaných Mateřskou školou Lanžhot

Iveta Uhrová

Děti z mateřské školy se zúčastňují dlouhá léta mnoha kulturních a jiných akcí. Nedílnou součástí těchto projektů je jejich propagace na veřejnosti. Vedle uveřejňování informací na nástěnce a webových stránkách MŠ se stal základním propagačním materiálem pro širší veřejnost zpra-

vodaj města Lanžhot. Dalším sledovaným médiem je kabelová televize Lanžhot, kde se objevují základní informace, fotografie a poděkování všem, kdo se podílí na kulturní aktivitě naší MŠ.

Za hranice města Lanžhot se MŠ hojně propagovala články, naposledy o tříkrá-

lovém průvodu do místního kostela v regionálním tisku. Novináři projeví zájem i o jiné než folklorní akce. V loňském roce se jednalo zejména o projektový den Malý záchranář, v lednu tohoto roku o canisterapii v MŠ. O kulturních akcích MŠ bylo napsáno také několik bakalářských a jiných prací.

V poslední době je jedním z nejsledovanějších médií facebooková stránka města Lanžhot. MŠ si zde získává přední místa v oblíbenosti přidávaných příspěvků. Neopomenutelnou sledovanost měl ke konci minulého roku článek o Školičkových hodech 2016, vyvěšený na facebookové stránce s názvem I love jižní Morava. Přes 2500 zobrazení dokazuje rozkvět MŠ v propagaci kulturních akcí a následné sledovanosti a oblíbenosti propagovaných příspěvků.

„Malý záchranář“

Jana Ciprysová

Na tento den jsme se moc těšili. 25. listopadu se v naší Mateřské škole v Lanžhotě uskutečnil projektový den s názvem „Malý záchranář“. Přijely k nám paní učitelky a studentky ze Soukromé zdravotnické školy Břeclav. Použily interaktivní formu výuky. Zábavně, vtipně děti zapojily do situací, které je mohou potkat. Jaký úraz se stane, co s tím dítě může udělat, jak by mohlo být potřebné. Děti si vyzkoušely obvazy, jak je zavázat kamarádovi, jak postupovat při úrazu odřeného kolena. Nosily na nosítkách plyšového medvě-

da, který převzal roli raněného. Nahlédly do lékárníčky, jmenovaly a třídily to, co do ní nepatří. Děti byly nadšené a učitelky spokojené, jak to všechno dobře dopadlo.

Děkujeme učitelkám a studentkám za bezva atmosféru, za názornou ukázkou různých situací, které mohou člověka, a zejména děti, potkat a jak to zvládat. Poznátka získané díky tomuto projektu jsou pro děti i pro nás velkým přínosem a inspirací do života.

Zapojení do soutěží a společných činností s rodinami dětí

Iveta Uhrová

Mateřská škola Lanžhot se zapojila do výtvarné soutěže Děti malují pro Konto Bariéry, vyhlášenou Střediskem volného času Lužanky. Vybrané výtvarné práce se využijí na tvorbu stolního kalendáře, který bude vydán pro rok 2019 a jehož prodejem budou získány finanční prostředky na nákup školních pomůcek pro zdravotně postižené děti. Výtvarná soutěž je rozdělena na tři okruhy, a to Zima, Jaro a Léto. Dále se děti připravují na VI. ročník pěvecké soutěže Zpěváček Podluží, organizovanou ZŠ Starý Poddvorov a DFS Kordulka, která se uskuteční 26. března 2017. V loňském ročníku získal Adam Uher krásné 2. místo v kategorii pro MŠ. V rámci spolupráce s rodiči dětí vyhláší MŠ společná tvoření na různá témata. V tomto školním roce se prozatím jednalo o výrobky z brambor a tvorbu sněhuláků. Všechny práce jsou vystaveny v MŠ a následně oceněny.

Minulý ročník pěvecké soutěže Zpěváček Podluží

Vánoční atmosféra v Mateřské škole Lanžhot

Iveta Uhrová

V předvánočním a vánočním čase jsme v mateřské škole opět nezaháleli. Od zážitku z prvního sněžení, přes výrobu vánočních ozdob a výrobků na jarmark, jsme se přehoupali do adventního období. Hned po první adventní neděli nás čekala společná akce s rodiči, rozsvěcování vánočního stromu s jarmarkem výrobků dětí. I přes mrazivé počasí jsme byli potěšeni velkou účastí příbuzných, které si děti pozvaly. Novinkou se stala ochutnávka vánočního cukroví napečeného rodiči. Nechybělo zpívání písní u hlavní dominanty této akce, školičkového vánočního stromu, nazdobeného dětmi s učitelkami v den samotného jarmarku. Následující dopoledne jsme se vydali do místního muzea, kde byla připravena výstava s názvem Staročeské Vánoce.

Na závěr plně nabitého týdne nás čekal projektový den s vánoční tematikou. Děti poslouchaly a zpívaly koledy, vyráběly vánoční ozdoby, povídaly si o vánočním období, a především zdobily své třídní vánoční stromy. Pomalu se také těšily na příchod Mi-

kuláše, který k nám do MŠ i s andělem zavítal hned dopoledne v pondělí 5. prosince.

Po mikulášské nadílce nás čekala ještě jedna, samozřejmě ta přímo od Ježíška, a to 20. prosince. Bohatě dopoledne bylo doprovázeno zpíváním koled, vyprávěním vánočních příběhů a následným radostným rozbalováním očekávaných dárků. Příjemné dopoledne s dětmi a učitelkami prvních tříd ZŠ jsme prožili 21. prosince. Vánoční písně nezazněly pouze v prostorách mateřské školy. Taktéž jsme snad potěšili koledováním i obyvatele našeho města. A to jak na vánočním jarmarku na náměstí 26. listopadu, kde

vystoupily děti z hudebních hrátek, tak také na koledování v obchodech, úřadech a na různých dalších místech. Vánoční období jsme si plně užili a o svátcích načerpali sílu do nového roku 2017, kdy nás hned z kraje, 6. ledna, čekal tříkrálový průvod do místního kostela. Tím jsme vánoční čas, plný zážitků a dojmů, ukončili a těšíme se na svátky jara.

Fašankové období a karneval v mateřské škole

Iveta Uhrová

Období masek se nevyhnulo ani mateřské škole, a tak se 24. února konal karneval. Na tuto, pro děti, velmi lákavou akci jsme se připravovali přes dva týdny, a to zdobením tříd, výrobou masek, četbou pohádek, básničkami, písničkami apod. V den samotného karnevalu se sešly různorodé masky. Není překvapením, že největší zastoupení měl kostým Elzy z pohádky Ledové království. Během tohoto projektového dne byla pro děti připravena karnevalová muzika, pře-

hlídka masek, setkání s dětmi z celé školky a samozřejmě nechybělo ani lákavé občerstvení. Při plánování vzdělávací nabídky jsme se snažili rovněž zaměřit na tradici fašanku. Naučili jsme se různá fašanková říkadla, vyrobili jsme si basu a zatancovali jsme si tanec Pod šabí. V rámci literárního působení se děti seznámily s pohádkou Chaloupka na vršku – Jak to bylo o masopustu. Nejdůležitější pro nás bylo ozřejmit dětem přijatelnou formou smysl fašanku a důvody následného půstu.

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA Okénko školy LANŽHOT

Lanžhotští žáci v Chrámu sv. Víta

Díky panu učiteli Kosíkovi se výběr 28 žáků naší školy zúčastnil prestižní benefiční Mše pro Stonožku, kterou na začátku prosince sloužil pražský arcibiskup Dominik Duka v katedrále svatého Víta na Pražském hradě. Událost včetně pěveckého vystoupení asi 400 dětských zpěváků živě přenášela TV Noe a během akce fond Stonožka předal šek na půl milionu plzeňské nemocnici a univerzitě, aby použily peníze na léčbu Crohnovy nemoci.

O vzácném výletu do Prahy si přečtete více v rozhovoru.

ROZHOVOR KLUBKA

tentokrát s panem učitelem

Mgr. Janem Kosíkem

Rozhovor o výletu školního sboru Elley do Prahy pod vedením pana učitele Kosíka a Vlasáka jsme udělaly rovnou po cestě domů. Sice jsme neměly úplně dobré nahrávací podmínky kvůli autobusu, který byl stále naladěný na pěveckou notu, ale když jsme během čtvrt hodiny shrnuli všechny zážitky, rozhovor byl hotový a my jsme sjížděli z dálnice D1 do Břeclavi.

TAMARA: Pane učiteli, jaké jsou vaše bezprostřední dojmy z našeho pražského vystoupení?

P. UČITEL KOSÍK: Nejlepší pocit mám z toho, že vše, co jsme spolu nacvičili, jste zvládli na jedničku s hvězdičkou. Tím pádem naše práce nebyla zbytečná a za to jsem

strašně rád. Všichni jste se snažili na maximum, což je pro další spolupráci strašně důležitá věc. Všiml jsem si, že ostatní sbory při dlouhých proslovech byly často myšlenkami trochu jinde, ale na vás bylo vidět soustředění od začátku do konce. Mám radost, že se na vás dá spolehnout.

TAMARA: Počítal jste, kolik týdnů jsme ty písničky trénovali?

P. UČITEL KOSÍK: Začali jsme na začátku října, v září se to teprve domlouvalo mezi sbormistry. A teď se zeptám zase já vás. Můžu s vámi počítat i příští rok?

TAMARA, NATÁLIE: Ano. Ano, s námi určitě.

P. UČITEL KOSÍK: Dost by mě totiž mrzelo, kdyby se ukázalo, že někdo teď do sboru chodil jen kvůli výletu do Prahy a aby byl omluvený z výuky. Rozdíl mezi tím, když nás bylo patnáct a teď prakticky dvakrát tolik, je

totiž hodně vidět a slyšet. Byla by škoda s tím nepracovat dál.

NATÁLIE: Ano, bylo to tehdy moc slabé. Já do sboru chodím už pátým rokem a ta změna jde vidět.

TAMARA: I mně mamka říkala, že když jsme zpívali třeba na Dni matek, tak to bylo takové slabé a o ničem.

P. UČITEL KOSÍK: Takto je to opravdu lepší, protože když je vás málo, tak se víc bojíte. Ale když je vás třicet, tak si v tom počtu navzájem odbouráte nervozitu a je to znát.

TAMARA: A jak jste na nás v tom davu asi 400 zpěváků viděli?

P. UČITEL KOSÍK: Docela dobře. Obešli jsme celou katedrálu, protože jsme už nemohli najít volná místa a celé dvě hodiny se nám úplně stát nechtělo... Našli jsme si tam taková dvě místa, která byla pravděpodobně určená pro nějaké hudebníky z doprovodné kapely, ale my jsme vlastně taky hudebníci a oni se stejně za celou dobu od nástrojů nezvedli. (smích)

P. UČITEL VLASÁK: Akorát mně tam teda byla hrozná zima.

TAMARA: Dvě skladby zpíval i Pražský katedrální sbor. Nevíte, kde byli zpěváci schovaní?

P. UČITEL KOSÍK: Byli nahoře, na kůru. Když jsem byl v katedrále zpívat minulý rok s jiným sborem, tak jsme měli jednu píseň zpívat taky na kůru. Během jedné písničky jsme se museli vyšplhat až tam nahoru k varhanám a pak zase rychle zpátky dolů.

TAMARA: Všimla jsem si, že v průběhu mše nastaly i nějaké změny v programu písní.

P. UČITEL KOSÍK: Ano, nějaké tam byly, ale aspoň jste museli reagovat na změny v tempu a jiné držení koncovek. To už pak záleží na dirigentovi, na tom, co z vás chce dostat. A dostal to z vás a to je to nejpěknější. Kdyby tam byl druhý dirigent, tak to bude chtít třeba jinak, když tam bude zas třetí dirigent, tak to bude chtít úplně jinak. A to je pěkné, že na to už dokážete správně reagovat. A je to dobré i pro příště. Sice jste už zvyklí na moje dirigování, ale kdyby tam před vámi stál kdokoli na světě, tak musíte zpívat podle něj, protože on za to zodpovídá. To, že pan dirigent Pleticha po dnešku ví, že umíte takto reagovat, to je jen dobře pro další spolupráci.

TAMARA: A pokolikáté jste už na Mši pro Stonožku byl?

P. UČITEL KOSÍK: Podruhé. Loni jsem tam zpíval s dospělým sborem. Náš sbor někdo někdy slyšel, někde se o nás zmínil, a tak to doputovalo až k hlavní organizátorce paní Jensen, která to Stonožkové hnutí založila. Tento rok dala paní Jensen podmínku, že zpěvákům nesmí být víc než 25 let. Doufám, že příští rok nás tam pojede zase tolik, kolik nás tam bylo letos.

TAMARA, NATÁLIE: Tak to už se zase těšíme na příští rok.

P. UČITEL KOSÍK: A ještě tam doplňte, že jsme přispěli do veřejné sbírky na nové varhany pro katedrálu svatého Víta. To je pro muzikanta čest a můžete na to být hrdí.

Za rozhovor děkuje Tamara Mikičová a Natálie Ciprysová (obě 7.A)

Sokolský stadion žil sportem, umí ale posloužit i kultuře

Kateřina Barancová, 8.A

V lednu bylo umožněno žákům naší školy v rámci tělesné výchovy bruslení na sokolském stadionu v Lanžhotě. Upravená ledová plocha pokrývala většinu stadionu, takže zde mohlo bruslit mnoho dětí a když byla zima, bylo nám umožněno se vevnitř budo-

vy ohřát či si udělat čaj. V tělesné výchově se postupně na bruslích vystřídal všechny třídy. S některými učiteli jsme se shodli, že by se stadion dal využívat i pro tělesnou výchovu. Ledová plocha byla otevřena pro veřejnost i odpoledne - bruslit se zde mohlo až do osmi hodin večer. S veřejností však přicházely i nepříjemnosti v podobě odpadků, s čímž se však dalo počítat. Někteří návštěvníci zde bohužel nechávali „dárky“ v podobě nedopalků od cigaret nebo sáčků od svačinek, které se později budou muset uklidit. Z babiččiných vyprávění vím, že se v minulosti stadion využíval i pro různé

kulturní akce. Scházeli se tam lidé, aby oslavili pondělní hody, byl zde pořádán dětský karneval, či jak si naše babičky, dědečkové a možná i maminky a tatínky pamatují, malé spartakiády.

No a také nesměla chybět nějaká ta diskotéka. V současné době stadion lidé navštěvují hlavně kvůli tenisovým kurtům a posilovně. Kulturních akcí se tam už pořádá méně, avšak lanžhotští občané je stále navštěvují. Například letní kino si mnoho lidí chválilo a věřím, že tomu bude podobně i v budoucnosti. Čím více to na stadionu bude žít, tím lépe!

Volná wi-fi do všech tříd? Radši odložme mobily a bavme se spolu

Kateřina Barancová, 8.A

Jak jsme si určitě všichni všimli, na naší škole se v únoru začala budovat nová a rychlejší síť pro připojení na internet (přes tzv. optiku). Ve třídách se okamžitě rozjely diskuze o tom, na co tady ti pánové vrtají díry do zdi, jestli budeme mít volný přístup k internetu přes wi-fi po celé škole nebo zda se pro nás připojení úplně zruší a povede jen do třídních počítačů. Na to někteří žáci školy, kteří o přestávkách neustále chodí do mezipatra „chytat wi-fi“, začali protestovat, že to tak nejde. Padaly i velmi vtipné obhajoby, že si na svých chytrých telefonech procvičují němčinu či anglická nepravidelná slovesa přes Quizlet. Pravda je, že na internetu tráví většina z nás ohromné množství svého volného času. Někteří místo toho, aby se

zapojili do zájmových kroužků nebo se šli projít ven (což v dnešní době zní nejspíš zvláště, protože to moc dětí z 2. stupně nedělá), raději sedí doma u počítače nebo mobilu a přepínají mezi sociálními sítěmi, čímž dokážou strávit celé hodiny. Proč by se však měla zavádět wi-fi pro žáky do školy, když se většina z nich může připojit doma? Slyšela jsem i ze strany naší třídy mnoho stížností na to, jak špatný kolektiv máme, tak proč neodložíme mobily a nebavíme se radši mezi sebou? Internet ve škole má své pro i proti, a tak to necháme s rozhodnutím o veřejném připojení na vedení naší školy, ať už to má dopadnout jakkoliv!

Sebrala jsem kabát i odvalu a vyrazila na náš ples. Dopadl skvěle

Marie Líbalová, 9.A

Když jsem se ráno probudila, vůbec jsem si neuvědomovala, že za necelých jedenáct hodin budu stát v bílých šatech společně s ostatními připravena na zahájení školního plesu. Nervozita a strach, že se nestihnu připravit, na mě dopadl až v šest hodin večer, když jsem místo vrcholících příprav na ples jen nečinně seděla u kadeřnice a čekala, až bude krásně učešaná i mamka. Jakmile jsme dorazily domů, začala jsem si připravovat šaty, do kterých mě mamka oblékala celou

věčnost (popravdě to ale bylo pouze patnáct minut). Poté jsem popadla kabát, kabelku a veškerou odvalu a vyrazila přímo do sálu Podlužanu. Po cestě jsem potkala pár lidí, kteří se na mě dívali s úžasem, ale i takové, kteří si šatů ani nevšimli. Jakmile jsem dorazila, hned mě oslnilo tolik bílé barvy, až jsem byla překvapená. Holky stály hned u vchodu do sálu a o něčem živě debatovaly. Sál se velmi rychle zaplnil slavnostně oblečenými lidmi. Přišlo mi to jako chvilka a už nás řadili na naše

slavnostní zahájení plesu. Nervozita ze mě opadla, jakmile jsem udělala první krok a vyšla za ostatními. Polonéza proběhla bez sebemenší chybičky. Po tancích s rodiči začala hrát kapela The Teachers rychlé písničky, na které se všichni vesele roztančili. V sále byl velmi vydýchaný vzduch, a proto jsme čas od času zašli před Podlužan. „Konečně čerstvý vzduch,“ řekla Kája, když jsme se poprvé dostaly ven. Návrat do zadýchaného prostoru sálu byl vždy obtížný, ale

rychle jsme si zvykli. Ples končil až brzy ráno, protože si jej všichni báječně užívali včetně mě. Proto už se těším na další rok, kdy se na lanžhotském plese určitě zase sejdeme.

foto Ivan Jabůrek

Získávali zkušenosti na olympiádě v angličtině

Kateřina Barancová, 8.A

Spolu s Jirkou Bartošem ze 7.A jsme se 16. února zúčastnili okresního kola olympiády v anglickém jazyce, které se konalo na Duhovce v Břeclavi. Šlo se celkem 25 soutěžících z mladší i starší kategorie. Soutěž ve starší kategorii vypadala následovně - nejdříve byl poslech, po kterém jsme si vytáhli z obálky čísla a podle nich všichni soutěžící absolvovali mluvenou část. Já jsem se dostala na řadu třetí. Mluvila jsem o sobě a svých koníčcích, popisovala situaci na dané téma a později mi byl předložen

obrázek a měla jsem uvést, co se na něm děje. Ze všeho jsem byla neskutečně nervózní. Dlouhé tříhodinové čekání na výsledky mě deptalo ještě víc, než samotné soutěžení, protože jsem nevěděla, co mám od svých soupeřů očekávat. Nakonec jsem však skončila na třetím místě. Mohu říct, že jsem získala velmi příjemnou zkušenost. Ověřila jsem si své schopnosti v anglickém jazyce a poznala nové lidi. Jsem velmi ráda, že jsem se zúčastnila. Jirka se umístil na krásném 5. místě v mladší kategorii.

Jarmark sklídl úspěch

Lukáš Sedá, 6.B

Už poosmé se v sobotu 26. listopadu uskutečnil lanžhotský vánoční jarmark. Zahájil ho zpěv školního sboru Elley pod vedením pana učitele Kosíka na dvoře muzea. Znamé koledy na flétnu zahráli Michal Sedá, Veronika Uhrová a Eliška Létalová. Návštěvníci zde také mohli zhlédnout výstavu výrobků a dekorací s adventní tematikou. Samotný jarmark probíhal na náměstí. Ve stáncích jsme si mohli koupit samé dobroty jako ovocný punč, palačinky, cukroví, perníčky, zabijačkové speciality, pro dospěláky tu

byl horký svařák a horká medovina. Kdo chtěl, mohl tam pořídit i dárek pod stromček. Pro děti začalo ve dvě hodiny odpoledne pohádkové divadlo Čert a Káča. Na náměstí pak hrála dechová hudba Lanžhotská osma. Ve čtyři odpoledne se lidé sešli, aby se podívali na vystoupení dětí z mateřské školky, které vystřídala Scholická a poté i děti ze základní školy. Po vystoupení měl proslov pan starosta, který slavnostně rozsvítil stromček. Letošní jarmark jsem si moc užil a těším se na příští rok.

foto Kateřina Paulíková

Florbalový talent reprezentoval Lanžhot

Petr Vlasák

Michal Konrád, žák třídy 7.B naší základní školy, hraje florbal za oddíl starších žáků TJ Sokol Lanžhot. Tento třináctiletý talent se v lednu stal jedním z mála účastníků z regionálních týmů florbalu, který se dostal do výběru Jihomoravského kraje starších žáků. Díky tomu 14. ledna repre-

zentoval tento kraj v závěrečném turnaji v Ostravě, kde starší žáci skončili na vynikajícím druhém místě, tedy na úrovni extraligy starších žáků. „Svémi výkony si řekl o účast na Florbalové olympiádě dětí a mládeže, která se bude konat v letních měsících v Praze. Michalovi děkuje-

me za reprezentaci oddílu, školy a florbalu v Lanžhotě,“ vyjádřil se pro lanžhotskou kabelovou televizi trenér Marek Šudrla. Jak dodal, v Ostravě ho pobavila otázka tamního diváka z tribuny: „A to je kdo, ten Konrád? A kde je vůbec na mapě ten Lanžhot?“ Naše florbalová výprava to však vzala v dobrém. „Díky Michalovi si nejen tento ostravský divák na mapě našel, kde Lanžhot leží,“ zakončil vzpomínku na Ostravu trenér.

Michal Konrád

Výstava z Ladovy doby

Kateřina Barancová, 8.A

Stejně jako každý rok i letos naše škola pořádala tradiční vánoční výstavu v lanžhotském muzeu. Byly zde vystaveny práce a výtvarná díla žáků od první až do deváté třídy. Na výstavu zapůjčenými věcmi přispěly i rodiny z Lanžhota a někteří učitelé. Expozice byla tento rok na téma „Staročeské Vánoce a zima podle

foto Kateřina Paulíková

Josefa Lady“. Výstava se konala od 26. do 29. listopadu a byla spojená s vánočním jarmarkem a rozsvícením vánočního stromu na náměstí. Výstavu tak viděly stovky lidí. Návštěvníci si povedenou výstavu moc pochvalovali, a tak už se těšíme na příští rok.

„BÝT, ČI NEBÝT“ v Regionu Podluží?

Denisa Spevárová

Během minulého roku se na zasedáních Rad starostů Regionu Podluží řešila kromě základních organizačních záležitostí níže uvedená témata. Proběhlo také několik prezentací firem a mnoho školení o novelách zákonů a prosazování obecních práv (ZDARMA).

- Dočasky – řešení zaběhnutých psů
- Nařízení Ústavního soudu – správa věcí nemovitých a movitých na cizím pozemku (mosty, veřejná zeleň, veřejné osvětlení apod.)
- Monitorování dopravy v obcích RP
- Opravy pozemních komunikací – zapůjčování techniky mezi členskými obcemi
- Zajištění výuky chlapců členských obcí ve verbuňku
- Školení starostů o novelách zákonů
- Řešení zpracování strategií členských obcí
- Pronájem vodovodní přípojky u rozhledny firmě HM Hodonín
- Spolupráce s Klubem českých turistů – každoroční burčákový pochod
- Veřejné lavičky v obcích RP
- Revize rozhledny „Na Podluží“
- Spolupráce s Jihomoravskou komunitní nadací
- Organizace sběru květu lípy – výroba čaje pro RP
- Zprostředkování sponzoringu (nikoli přímý sponzoring) zpěvačce z Nového Poddvorova pro vydání CD
- Žádost o dotace pro rekonstrukce cyklo-odpočívadel v obcích RP
- Žádost u Krajského úřadu práce pro udělení výjimky v rámci zaměstnávání VPP
- Řešení špatně nastaveného systému sociálních služeb s JMK
- Informace a účast na SMO
- Otázka možnosti společného dětského psychologa pro školy v obcích RP
- Zajištění informačního zázemí u rozhledny „Na Podluží“
- Žádost o dotace u JMK na zajištění dětských přehlídek
- Volby a kandidáti do zastupitelstva JMK
- Pořizování záznamů z akcí RP
- Legislativa novely zákona o pozemních komunikacích
- Problematika nájemného obecních bytů a budov
- Rozdíly v příspěvcích na sociální péči, ORP Břeclav vs. ORP Hodonín
- Problematika výběrových řízení na pronájem obecních pozemků
- Pronájem kamer na rozhledně – smlouva s SHERLOG
- Fungování slováckých kroužků a souborů v obcích RP

Už z tohoto výčtu vyplývá mnoho výhod pro členství v Regionu Podluží, jako jsou společná řešení obecních problémů, meziobecní spolupráce, zapůjčování vybavení mezi členskými obcemi na různé akce, vyhledávání společných strategií při řešení problémů nebo komunikace a setkávání občanů členských obcí. Ale hlavním důvodem je udržování našeho „gró“ – tradice našeho regionu – a především výchova malých dětí k zachování těchto tradic. Podporování dětských folklorních souborů a každoroční pořádání soutěží ve zpěvu podlužáckých písní a verbuňku, v neposlední řadě také prezentace dětských folklorních souborů vedou děti už od předškolního věku k zachování tradic, které jsou typické i pro obec Lanžhot. Těchto folklorních přehlídek se ročně zúčastní přes 600 dětí, což je dost značné množství. Vítězové těchto soutěží postupují do krajských kol a bývají i tam velmi úspěšní. V souvislosti s tímto mě velmi mrzí, že právě obec Lanžhot nezajistí fungování dětského souboru v naší obci. V loňském roce se na soutěžní přehlídce dětských zpěváčků přijel podívat p. Škromach a dotazoval se mne, proč se neúčastní děti z Lanžhota, který je v republice poměrně proslulý právě díky těmto tradicím... V našem městě není ani zámeček ani jiná památka, na kterou bychom mohli nalákat turisty. Důvod, proč k nám občas zavítají, je právě toto podlužáctví, kroje, verbuňk, lidové písně a víno. Tyto už zavedené hodnoty bychom měli udržovat a podporovat. Pokud si nebudeme vychovávat následovníky tradic, za pár let nebudeme mít co nabídnout.

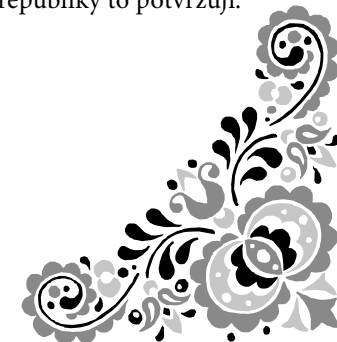
RP také ve spolupráci se školami v členských obcích zajišťuje pořádání mnoha

sportovních akcí, od závodu na kolečkových bruslích, přes běh Boba Zháňala, atletické přebory, až po soutěž ve skoku do výšky. Těchto akcí se ročně zúčastní přes tisíce dětí! Děti se na tyto soutěže cíleně připravují, a to v době, kdy se velmi těžko odhánějí od počítačů, tabletů a telefonů, což je také jistě přínosem. Přijďte se někdy podívat, jak děti tyto závody prožívají, fandí a těší se z úspěchů. Je to moc příjemný zážitek.

RP také každoročně zajišťuje výrobu stolního kalendáře, který je u občanů velmi populární a vyhledávaný. Rok od roku je o něj větší zájem a vyrábí se ve vyšším nákladu.

Také časopis Zvony Podluží se těší čím dál větší oblibě a to nejen v členských obcích. Během roku mne oslovuje mnoho lidí z celé republiky a žádají o zaslání výtisku tohoto časopisu. Jejich zájem mne velmi těší a díky tomu je opět prosazován náš region, jehož součástí je i Lanžhot. Nemluvě o tom, že v loňském roce tento časopis také obdržel prestižní ocenění „Zpravodaj roku“.

Další propagace probíhá i díky webovým stránkám RP a uveřejňováním videoreportáží z našich akcí, které jsou velmi navštěvované a reakce a komentáře lidí z celé republiky to potvrzují.

Meziobecní turnaj v kuželkách

Denisa Spevárová

Dne 28. 2. 2017 se uskutečnilo v hospodě u Bartošů v Lanžhotě finále dalšího ročníku meziobecního turnaje v kuželkách. Po dvou semifinálových dnech

Vítězné družstvo Lanžhota
foto Denisa Spevárová

POŘADÍ	OPEC	POČET KOLKŮ
1	Lanžhot	345
2	Prušánky	344
3	Starý Poddvorov	314
4	Mikulčice	301
5	Týnec	280
6	Nový Poddvorov	265

postoupila do nejužšího výběru družstva z obcí: Prušánky, Týnec, Mikulčice, Starý Poddvorov, Nový Poddvorov a Lanžhot. Borcům z Lanžhota (Josef Jablonický, Libor Jablonický, Dušan Radoň a Ladislav Straka) se po napínavém souboji podařilo obhájit loňské vítězství nad obcí Prušánky. Na třetím místě se umístilo družstvo ze Starého Poddvorova.

Vzpomínkový akt k 167. výročí narození TGM

Marie Petřlová

*Demokracie není
panování, nýbrž práce
k zabezpečení spravedlnosti.
A spravedlnost je
matematika humanity.*

T. G. Masaryk

Jako každým rokem i letos uspořádalo Městské muzeum Břeclav, město Břeclav, Čsl. obec legionářská a Klub vojenské historie Břeclav 7. března u památníku TGM u „žluté školy“ v Břeclavi pietní vzpomínku na našeho prvního prezidenta. Kromě těchto institucí se přišli poklonit jeho památce

také členové Sokola a V. Mrázová, C. Michaela a já za Konfederaci politických vězňů.

Po přivítání přítomných starosta města Pavel Dominik ve svém projevu vyzdvihl jeho autoritu, morální vlastnosti a zásluhy pro náš stát. Boris Sedláček z Čsl. obce legionářské připomněl dobu, kdy byl T. G. Masaryk velitelem legionářských vojsk ve Francii,

Město Lanžhot uctilo památku výročí narození
T. G. Masaryka, foto Kateřina Paulíková

Itálii a Rusku a potom velitelem Čsl. armády. Po recitaci básničky předsedou KPV následovalo pokládání kytic se stuhami v národních barvách za organizace a spolky.

Blahopřání k „90“

Dne 8. února 2017 se dožila paní Marie Uhrová – bývalá učitelka na zdejší základní škole – devadesátí let. Je nejstarší učitelkou lanžhotské školy.

Po studiích na Slovensku učila nejdříve na Kopanicích (Vrbovce–Vápeník) a potom přišla do Lanžhota, kde učila od roku 1949 do roku 1987.

Vdala se a vychovala tři děti. Nejstarší Maruška už není mezi námi, prostřední Věrka, vdaná Hostinová, byla dobrou učitelkou v mateřské škole a nejmladší František patří mezi nejlepší zpěváky, které Lanžhot kdy měl, a město reprezentuje nejen svými písněmi, ale i svérázným humorem.

Marunka – jak jsme jí všichni ve škole říkali – vedle učitelských povinností vedla dlouhé roky i požárnícky kroužek při ZŠ, který patřil mezi nejlepší v okrese.

Česká státní hymna ukončila tuto tradiční slavnost. Čestnou stráž u památníku drželi členové Klubu vojenské historie. Starších účastníků každoročně ubývá, proto je potěšitelné, že učitelé přivádí na takové akce školní mládež. Pan prezident měl k dětem velmi vřelý vztah, viděl v nich budoucnost národa. A my můžeme být hrdi, že základní škola v našem městě nese jeho jméno a v parku před ní stojí jeho socha. Letos uplyne 80 let od jeho smrti. Pro své vzdělání filozofické, historické, znalost cizích jazyků, významnou činnost vědeckou a pedagogickou, politické zkušenosti, osobní morálku a důstojné vystupování zůstává nedostižným vzorem pro naše politiky.

Marie Uhrová

Také nacvičovala s dětmi ze ZŠ divadelní představení, které se hrálo v Lanžhotě, ale i v okolních vesnicích, a jezdilo se i na Slovensko. Všechno co dělala, dělala s velkou láskou! Dnes žije s dcerou Věrkou, která se o ni stará a je jí velkou oporou.

Přeji bývalé kolegyni a kamarádce hlavně zdraví a klidné spolužití v její milé rodině.

To přeje Vlasta Ciprysová

Ruští zajatci v Lanžhotě

Joza Uher

Kdoví kterého dne za první světové války se rozběhl houf lanžhotských děcek k cestě od Břeclavi s křikem: „Rusů vedú, Rusů vedú!“ Byli to zajatci z východní fronty. Kdo si pamatuje, kolik jich bylo? Čekají je zde skoro dva roky tvrdé práce po sedlácích. Mají nahradit ty, kteří buď padli, nebo ještě někde bojují za Rakousko-Uhersko. Komandaturu pro ně zřizují v domku zvaném „U farskéj“. Pod střechou této chalupy mnozí ruští zajatci nocují, ale ostatní, jak se zabydleli, přespávají u těch sedláků, u nichž slouží. Všichni se však musí každý večer hlásit, aby byla jistota, že žádný z nich neuprchl.

Revírník Švec měl mnoho co dělat s ruskými zajatci. Zbudoval s nimi jednu cestu a vyvezl z lesa do foroty pěknou hradbu metrového dříví. V té době ubývalo koní, krav a volů. Scházelo i krmivo. A tak si revírník Švec poradil takto. Najal nejzdatnější ruské zajatce, dal jim lehké sáně a vyvážejte! Zapráhli se do saní po dvou, a kde byl terén těžký, zapráhlo se jich i víc. Navezli revírníku Švecovi plnou forotu a ještě si prý denně, když se z lesa vraceli do obce, prozpěvovali. A to byly možná první ruské lidové písně, které na lanžhotské půdě zazněly.

Na Dolní ulici u Šestáků sloužil za pacholka robustní chlapisko Teofil. Jedenkrát se bez rozloučení vydal pěšky domů,

ale po čtrnácti dnech se vrátil. Však mu to stařenka Šestáčka povyčítala, že nedal ani sbohem. Ale přišel den, kdy to rozloučení dal: „Bábuška, u nás revolúcija, mosím dom!“ A říkal, kudy půjde, byly to stovky kilometrů. Šel a už se nevrátil.

U Pavla Beneše, jenž padl do zajetí v Rusku, jezdil s mrchavými hřebci mladý a pěkný Rus Nikolaj. Zamiloval se do dívky od sousedů; Růžena Štěpánica se jmenovala. Měl s ní i dítě, ale zemřelo a krátce nato i Růžena. To byla smutná epizodka. Vzpomeňme na zakončenou veselejší. Nikolaj chtěl světit Štědrý den. Ale otec zajatého Pavla Beneše, stařeček Beneš, poručil Nikolajevovi, aby zapráhl hřebce do saní a jel z lesa vyvázet klády. A dal se s ním. Při „nagulování“ se kláda smekla a stařečkovi zlomila nohu. Když křičel bolestí, zatímco Nikolaj zapíral o kládu hever, říká Nikolaj: „Já nechtěl jet, ale ty myslel na peníze, a včil křičí, že bolí!“

Z lanžhotské skupiny ruských zajatců nezůstal v obci žádný. Vrátili se všichni domů. Jaký byl jejich další osud, to už nikdo neví. Střep svého žití, který zanechali v Lanžhotě, zůstal také už jenom v málo pamětech. Jako třeba v důchodci Františku Gálovi, podle jehož vyprávění jsem anabázi ruských zajatců Lanžhotem zaznamenal.

ZDROJ: Vlastivědný časopis Malovaný kraj (březen - duben 1979)

Vzpomínka na válečného tankistu Antonína Šuláka

Zpracovala E. Klvaňová

Před nedávnem se mi do rukou dostalo životopisné převyprávění osudu jednoho z našich rodáků Antonína Šuláka. Podle jeho vzpomínek vytvořili článek spolupracovníci Paměti národa.

Antonín Šulák se narodil 17. prosince 1921 jako jedno z pěti dětí v rodině drážního zaměstnance. Své dětství prožil v Lanžhotě. Po ukončení základní školní docházky nastoupil do učení v Břeclavi, učil se strojním zámečníkem, ale kvůli totálnímu nasazení studia nedokončil.

Než začali Němci povolávat jednotlivé ročníky k nuceným pracím, dobrovolně odešel v roce 1939 společně s kamarády za prací do Lince. Odtud odešel do Štýrského Hradce. Na doporučení dalších přátel nastoupil později ve Vídni k české firmě bratří Černých. Tato firma byla stavební a pracovala na různých zakázkách pro město Vídeň a poté se dostala pod správu Wehrmachtu. Během několika týdnů bylo řečeno, že pojedou pracovat do Polska. Vše ale bylo jinak a jejich pracovištěm se stalo letiště v Charkově na Ukrajině, kde opravovali letiště Luftwaffe. Zde Antonín Šulák došel k závěru, že jakmile bude možnost, dostane se přes místní odboj do Svobodovy armády. V roce 1943 byl za sabotáž odsouzen na dva měsíce do vězení. Jeho velkým štěstím bylo, že se za něj jako za zručného a nepostradatelného dělníka zaručil mistr stavby, protože trest mohl být daleko tvrdší končící v koncentračním táboře. Nastoupil „pouze“ do vězení ve městě Charkov. Dle jeho vzpomínek

Antonín Šulák

s nimi bylo ve vězení, kde byl zoufalý nedostatek jídla a mnoho práce, zacházeno o něco lépe než s ruskými zajatci.

Po propuštění z vězení ho firma poslala pracovat do ukrajinského města Umaň. Díky svým kontaktům v městě se dostal k partyzánům. Po osvobození této oblasti Rudou armádou byl zatčen NKVD, umístěn v zajateckém táboře a posléze prošel řadou výslechů.

Roku 1944 byl zařazen v Kamenci Podolském do čs. zahraniční armády pod velením plukovníka Ludvíka Svobody. Byl vycvičen jako řidič samohybného děla SU 85. Se svojí samohybnou Kapitan Otakar Jaroš útočil A. Šulák na obranné pozice německé armády na tehdejší polské území na Dukle. Jeho stroj dle vlastních vzpomínek z přelomu září a října 1944 byl jediný v jejich úseku, který se dostal na naši hranici.

Počátkem roku 1945 byl zařazen k tankové brigádě jako řidič T 34. Jeho velite-

lem byl slavný Richard Tesařík. Během Ostravské operace byl 25. března ještě na polském území poblíž vesnice Gogolowa jeho tank zničen pancéřovou pěstí. Dva členové posádky zahynuli (velitel tanku ppr. Rubinštein a desátník Pristač z Martina, nabíječ tanku), přežil radista vojin Cvitkovský, 18letý student ze Slovenska, a vojin Šulák byl těžce raněný dopraven do nemocnice v polském Krakově. V lékařské péči byl celkem šest měsíců, přesto se nepodařilo zachránit jeho levé oko. Zůstal však živ. Díky vážnému zranění a smrti téměř celé posádky byl A. Šulák veden u brigády jako mrtvý. Vrátil se do armády k tankové jednotce, ale do bojů už nezasáhl.

V roce 1946 absolvoval lesnickou školu v Táboře, poté v lednu 1947 nastoupil jako hajný u Státních lesů Třeboň, kde pracoval

33 let. Tady se také seznámil se svou budoucí manželkou Věrou.

Rtm. Antonín Šulák byl v minulosti za svůj aktivní přístup v boji proti fašismu několikrát vyznamenán. Dne 26. února 2010 převzal v Praze na Vítkově z rukou ministra Bartáka vyznamenání „Kříž za obranu státu“. S odstupem několika týdnů byl pozván k převzetí vyznamenání od Ruské federace za své vojenské zásluhy během 2. světové války, které bylo předáváno na Ruském velvyslanectví v Praze 26. března 2010 u příležitosti 65. výročí ukončení druhé světové války.

Antonín Šulák zemřel minulý rok 23. srpna ve věku 94 let.

Zdroj: http://jindrichohradecky.denik.cz/zpravy_region/valecny-tankista-antonin-sulak-vzpominal-20100519.html, http://www.mesto-trebon.cz/uploads/_archiv_ts/TS_2010/2010-05.pdf, Záznam z vyprávění pro Paměť národa

Velikonoce mají své tradice a zvyky

Marie Petřlová

Lidová kultura je nevyčerpatelnou pokladnicí inspirace, uchovává to nejlepší, co předkové vytvořili.

Vlastimil Vondruška

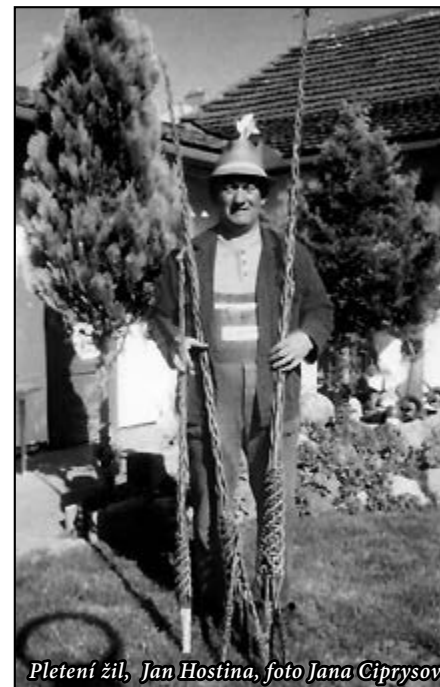
Pod pojmem Velikonoce se ukrývají nejen dojemné církevní obřady, ale také zvyky a tradice, které udržuje lid v Čechách a na Moravě již po staletí. Velikonoční pomlázka se neobejde bez žíly a kraslic.

Jan Hostina našel velké zalíbení v pletení žil. Již v postní době, jak začne jarní slunce probouzet přírodu, začne shánět vrbové pruty, což představuje nejdelší čas

k přípravě. Žíly plete již od roku 1980. Naučil se je plést sám, podle žíly staré, kterou rozpletl. Nejdříve uplete ozdobný košíček ze čtyř a pěti prutů a pak plete žílu z osmi prutů. Začíná od těch největších.

Na objednávku pro stárky a chasu plete žíly dlouhé kolem 2 m. Pak plete menší pro školní děti a nakonec malé, pro ty nejmenší koledníky, kterým je rád rozdává. Velké uplete za necelou hodinu, kratší dříve a malé do 10 minut. Výsledkem precizní práce je více než padesát žil vonících lesem.

Jenda předváděl své dovednosti na veřejnosti při vystoupení v Priviedzi a v televizi na Šlágru. Manželka na něho prozradila, že byl ve škole velmi šikovný

Pletení žil, Jan Hostina, foto Jana Ciprysové

v pracovním vyučování. Při štipování ponožek měl nejhezčí míříčku ze třídy, kterou mu obdivovala i děvčata. Se stejnou pečlivostí opravuje známým jízdní kola.

Má rád folklor a zpívání s mužským sborem ho nabíjí energií a dobrou náladou. Přejme mu, aby ho jeho záliby dlouho těšily a v pletení žil zaučil své pokračovatele.

O ženách, které malují kraslice, se zmíním jenom krátce, poněvadž článek o nich napsal B. Osička ve zpravodaji v roce 2009. Zdobení kraslic vyškrabováním v rodině Věry Hrubé přechází z generace na generaci. Malováním byla nejznámější paní „Maretká“, pak Ludmila Černá, od které se naučila zdobit kraslice Marie Uhlířová. Zdobení batikováním bylo zálibou Marie Uhrové z Hrnčířské ulice.

Marie Švirgová také kraslice maluje, ale její prioritou jsou vajíčka perníková. Peče je už od roku 1975. Přivedl ji k tomu vlastně její manžel. Přinesl jí dvě větší vajíčkové formy, které našel v železném odpadu na skládce čokolády Maryša v Rohatci. Formy upravil, a další ho napadlo vytvořit z hliníkových naběraček.

A tak Marie Švirgová dlouho před Velikonocemi udělá perníkové těsto, které nechá odpočinout do druhého dne. Pak jej vyválí, vykrojí vajíčko a vytvaruje ho na vypouklou stranu naběračky, což je vlastně půl vajíčka, proto musí všechno upéci dvakrát. Před upečením se vejce potře bílkem a po upečení znovu. Okraje se obrousí na struhadle, poté se obě půlky slepí bílkovou polevou. Než vejce slepí, ukryje dovnitř pro děti překvapení. Tím je Kinder vajíčko nebo menší hračka. Zdobení bílkovou polevou různými motivy hotová vajíčka je už pro paní Švirgovou běžná rutina. Odměnou za trpělivou práci je radost v dětských očích při objevení překvapení.

Všichni, kteří dodržují tradice, ať je to pletení žil, zdobení kraslic, pomlázka, pečení beránků a mazanců, děti, které hrkáním nahrazují zvony, vytvářejí spolu s hlubokou křesťanskou liturgií jedinečné kouzlo Velikonoc.

Perníkové vajíčko

Činnost FS Svéráz

Silvie Markovičová

Již třetí řada krojových dílen, pořádaných folklorním souborem Svéráz se uskutečnila letos na podzim v Mutěnicích. Ačkoliv obec Mutěnice nespadá do národopisné oblasti Podluží, zájem a přátelské prostředí ukázalo, že pro pořádání krojových dílen bylo zcela jistě vhodnou obcí. Krojové dílny se nesly opět ve znamení podzimních nedělních odpolední, kdy se zručné ženy scházely v místním kulturním domě.

Úvodní pořad dílen byl zahájen prezentací z historického hlediska vývoje kroje na Podluží, samotných krojových součástí, ale také rozšíření povědomí o nešvarech, které se do kroje dostaly během posledních asi třiceti let. V průběhu této doby vznikaly krojové varianty, jež jejich nositelé označují za správné a nejsou ochotní přiznat fakt, že tomu tak není.

Již v roce 1984 se v časopise Malovaný kraj Jan Kružík věnoval v článku Postřehy z Podluží některým nešvarům, které jsme si v rámci dílen zdůraznili. Je tomu tak například v případě nošení červených květovaných šátků ženatými muži či u výsady nošení kosířku pouze u statných svobodných chlapců, nikoliv dětí. Rovněž stárkovský předek, který se nosil výhradně vpředu za kloboučkem, nikoliv v holénce, dokáže v dnešní době přijmout jen málokdo. Stejně tak, jako by se předek neměl nosit k přespolním muzikám.

Po obsáhlé prezentaci jsme si ukázali správné oblékání do kroje jak šohaje, tak dívky. Součástí této dílny byla také zajímavá diskuze k obnovení původního mutěnského kroje, který podle Josefa Klvani

spadá do krojové skupiny mutěnsko-hovoranské.

Druhá dílna se nesla v duchu správného postupu škrobení a žehlení sukní. Ačkoliv o tuto dílnu byl velký zájem, bylo nutné počet účastníků omezit tak, aby byl vhodný pro sledování šikovných rukou lektorek, ale i klidné diskuzi. Hlavními lektorkami této dílny byly Marie Nešporová a Marie Morávková ze Staré Břeclavi, které svým profesionálním výkladem dokázaly vést celý postup od škrobení sukní až po samotný výsledek v podobě vyžehlené kasanice. Této dílny se zúčastnilo mnoho šikovných žen, které na konci odešly domů s příkladně našehlenou sukní, ale i spoustou podstatných informací a postřehů z praxe. Přestože je dílna škrobení a žehlení velmi náročná na přípravu, její průběh i časová náročnost absolvování zaujal mnoho žen.

Pořad dílen uzavřela ukázková dílna, kde bylo možné se dozvědět mnoho z postupů šití a vyšívání podlužácké chlapecké košile, malování mašlí květinovými i ornamentálními vzory či pletení zahrádky z živých vlasů. O své zkušenosti se na této dílně podělila Bronislava Bartošová z Lanžhota a Magdalena Němečková z Lužic, které se věnovaly ženám se zájmem o šití a vyšívání košile. Malování mašlí se v případě ornamentu věnovala Silvie Markovičová a květinové vzory bylo možné vyzkoušet spolu s Kamilou Bartálovou ze Starého Poddvorova. Umění pletení zahrádky nám přijela ukázat Kateřina Straková z Lanžhota, která se podělila i o mnoho zajímavých informací a postřehů z této oblasti.

Obec Mutěnice poskytla výborné zázemí pro konání této akce a my, organizátorky, jsme moc rády přijaly pozvání do Mutěnic k pořádání již třetích dílen. O hladký průběh se postarala Veronika Krásná, Radka Tesaříková, Magdalena Němečková, Silvie Markovičová a v neposlední řadě Blanka Přidalová z Mutěnic. Je naplňující a povzbuzující sledovat zájem o dílny a šikovnost zručných žen, které se chtějí věnovat řemeslu našich předků a uchovávat tak tradiční postupy výroby a údržby kroje. Velký dík patří všem ženám, které s ochotou sdělují své postřehy a zkušenosti ostatním zájemkyním, jež prostřednictvím krojových dílen nabývají nových zkušeností. Vždyť právě kroj ukrývá tu největší hodnotu naší národopisné oblasti a je žádoucí řemeslo rozšiřovat do povědomí lidí a zaujmout tím i další nové vyšivačky, malářečky či ženy, které svůj zájem směřují ke škrobení krojových součástí.

Snad nadšení všech zúčastněných přetrvá a najdou v sobě notnou dávku trpělivosti, která jistě povede k nádherným a účelným výsledkům. V únoru jsem byla

přizvána k vedení workshopu o malování lidového ornamentu na sklo do Bratislavy, kde se sešlo mnoho nadaných lidí, ti se dozvěděli nejen mnoho teoretických informací, ale sami si malbu podlužáckého ornamentu na skle vyzkoušeli. Jako minulý rok, tak i letos bude FS Svéráz v rámci Tvrdonických národopisných slavností pořádat dětský dvůr s mnoha aktivitami a tematickou tvorbou. Někteří ze členů FS Svéráz ve spolupráci s Ladislavem Matušskou rovněž pracují na textilu inspirovaném tradičním lidovým oděvem, výsledkem je vzniklá společenská kolekce značky FolklorStyl, kterou můžete najít na webových stránkách www.folklorstyl.cz

Pravdivě o CHKO Soutok (1. část)

Filip Šálek, předseda OS Lužánek

Už je to více jak pět let, kdy Ministerstvo životního prostředí definitivně ustoupilo od posledních snah v naší jihomoravské lužní krajině vyhlásit chráněnou krajinou oblast (CHKO) a zajistit tak patřičnou ochranu oblasti, která je z hlediska dru-

hové bohatosti rostlinných a živočišných druhů nejceněnější v ČR.

Obce a další subjekty byly proti vyhlášení CHKO z několika důvodů. Rád bych tyto důvody s odstupem času a bez emocí v článku blíže rozebral a uvedl některé informace do souvislostí.

OMEZENÍ POHYBU A VJEZDU NA ÚZEMÍ CHKO

Dle zákona o ochraně přírody a krajiny je na území všech CHKO zakázáno vjíždět a setrávat s motorovými vozidly a obytnými přívěsy mimo silnice, místní komunikace a místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody a mimo vlastníky a uživatele pozemků. Samotné CHKO nemá vliv na omezení pohybu osob, to ani na územích prvních (nejpřísněji chráněných) zón. Zato omezení dle zákona o lesích a myslivosti je mnohem přísnější. Je zakázáno vstupovat do oplocených míst a mimo lesní cesty. S ohledem na myslivost je zakázáno plašit zvěř, rušit ji při hnízdění a kladení mláďat. Tento zákaz je mnohdy vykládán tak, že pokud se v oboře pohybujete mimo lesní cesty (např. při sběru hub), tak můžete být lesními pracovníky vykázáni zpět na zpevněnou cestu. Osobně se mi tohle několikrát stalo.

Omezení pohybu je tedy mnohem přísnější už jen za současné situace a platného zákona o lesích a myslivosti. Dokonce město Břeclav, které bylo jedním z hlavních odpůrců proti vyhlášení CHKO, v roce 2015 na základě žádosti Lesů ČR, vydalo opatření obecné povahy a zakázalo vstup do obory Soutok, která má velikost 4 500 ha. Omezení je např. od 1. 2. do 31. 3. po celých 24 hod., od 15. 5. do 15. 6. od 21 hod. do 7 hod., časové omezení je pak ještě v měsících září a říjen. Zákaz se však nevztahuje na cesty z Břeclavi a Lanžhota k záměcku Pohansko a cesty od Pohanska podél Dyje k soutoku Moravy a Dyje. Dokonce v oboře Obelisk (velikost obory je cca 500 ha) je omezení ještě přísnější.

Je tedy zcela evidentní, že omezení pohybu je už zákonem o lesích a myslivosti

a i díky oborám mnohem přísnější, než kdyby byla chráněná krajinná oblast nebo dokonce národní park na území vyhlášen. Obory jsou chráněny proti vstupu mnoha kilometrovým plotem o výšce více jak dva metry upevněným na betonových sloupcích, které z důvodu umělého chovu zvěři brání mnohem více pohybu v krajině, než pomyslná hranice jakéhokoliv chráněného území.

OMEZENÍ ROZVOJE OBCÍ DOTČENÝCH CHKO

Obce se obávaly omezení rozvoje, možnosti další výstavby a potřeby souhlasu správy CHKO ke každé stavbě v obci.

S ohledem na hranici navrhovaného CHKO mimo zastavěné části obcí (vyjma Lednice, kde se však po jednáních hranice také upravila mimo zastavěné území), která je téměř totožná s hranicí záplavového území, jsou veškeré obavy z omezení rozvoje a nutnosti vstupování správy CHKO do všech stavebních řízení neopodstatněné.

Důvodem je skutečnost, že hranice navrhované CHKO vede v údolní nivě, která primárně slouží k rozlivu vody při povodních a je tak ve větší míře totožná s hranicí aktivního záplavového území (AZÚ).

AZÚ je prostorem podél vodních toků, které slouží k rozlivu vody při povodních.

Záplavová území tak zároveň slouží k protipovodňové ochraně. O to víc, když se voda může „bezeškodně“ rozlít do nezastavěné údolní nivy, tak o to méně se pak může dostat do zastavěného území, kde by mohla napáchat nejen finanční škody na majetku.

V AZÚ jsou pak povoleny jen vodo-hospodářské stavby (vodní díla) a činnosti, které nezhoršují odtokové poměry. Omezení jsou pak blíže uvedena v zákoně o vodách. Např. rekonstrukce či stavební úpravy stávajících budov postavených v minulosti v AZÚ nejsou omezeny za podmínky, že nebudou zhoršeny odtokové poměry. Není totiž nezvyklé, že některé části obcí a měst jsou lokalizovány v AZÚ. Omezení výstavby a tudíž jejich rozvoj podél vodních toků vždy přirozeně omezovala četnost a dosah povodní a ná-

sledně realizovaná protipovodňová opatření (výstavba hrází, vodních nádrží atd.). Každý pozemek, který se nachází v AZÚ, není tudíž vhodný pro výstavbu. Tyto pozemky umožňují jen zemědělské či lesnické využití a mají přirozeně nižší finanční hodnotu, než pozemky mimo dosah záplav vymezených v AZÚ. Riziko poškození záplavami na stavbách stojících v AZÚ je natolik vysoké, že pojišťovny tyto stavby nepojišťují.

Z výše uvedeného je zřejmé, že případná správa CHKO by vůbec neměla možnost vstupovat do stavebních řízení, natož omezovat rozvoj obcí, který je už s ohledem na záplavové území mnohem větší překážkou. Obce však mají dostatek prostoru pro rozvoj mimo AZÚ.

Další pokračování v následujícím zpravodaji.

Činnost spolku Soutok Lanžhot, z. s.

*Mgr. Antonín Hostina
předseda spolku Soutok Lanžhot, z. s.*

Město Lanžhot nemá doposud schválený územní plán, který je jedním z nejdůležitějších dokumentů každé obce. Vyhlášení územního plánu se protahuje z důvodu stále nových připomínek k návrhu.

Jedním ze zásadních bodů, který brání vyhlášení územního plánu, jsou snahy Povodí Moravy, s. p., zpracovat do územního plánu města Lanžhot tzv. aktivní záplavovou zónu (dále jen AZZ). Proti tomuto kroku se staví i náš spolek. Tvrdíme, že Lanžhot od doby vybudování vodního díla Nové Mlýny a ochranných protipovodňových hrází podél řek Moravy a Dyje

nepoznal, co jsou to aktivní záplavy, jako bývaly s každým táním sněhů.

Říkalo se, že jarní voda měla do roka několik mladých. Toto rčení již není pravdou. Dnešní záplavy jsou řízené. Naše

území je zaplavováno řízeně, a to dvěma stavidly na řece Moravě, kdy každé z nich odpouští na naše území při potřebách odlehčit řece Moravě až 8 m³/s, a na řece Dyji na Pohansku, které je schopno odpustit na naše území až 20 m³/s.

Odlehčení těchto řek se provádí převážně z důvodu ochrany území na české, slovenské a rakouské straně. Aby nebylo ohroženo přílivovými vodami město Břeclav a nedošlo k zatopení slovenských obcí, Brodské a Kúty, a rakouských obcí, Hohenau a Rabensburg. Dalším důvodem povodňování území jsou potřeby lužního lesa, který pro svou dobrou kondici vodu nutně potřebuje.

Důvod, proč se nám Povodí Moravy, s. p., snaží zakomponovat do územního plánu AZZ, která v našem případě nemá oporu v zákoně č. 254/2001 Sb. o vodách, a její vyhlášení by významně poškodilo jak zájmy obce, tak samotných občanů, a hlavně oboru Soutok, nám není jasný. Čím by poškodilo vyhlášení AZZ oboru Soutok? Vysvětlení je prosté. Zákon o vodách říká, že v AZZ nesmí být žádná překážka, která brání průtoku vody při záplavách. To znamená likvidaci oborního

plotu a oplocení lesních školek; některé stavby, jako jsou lovecké chaty, posedy, krmeliště a další objekty, které se v oboru Soutok nacházejí, by musely být v souladu se zákonem odstraněny. Povodí Moravy, s. p., sice slibuje schválení výjimek pro některé stavby, ale zákon výjimku nezná.

Spolek „Soutok Lanžhot“ hledá podporu u našich politiků, a tak navštívilo senátorku Ing. Annu Hubáčkovou (bývalá vedoucí odboru životního prostředí KÚ JmK Brno), která nás v našem tvrzení, že území pod Lanžhotem, není aktivní záplavovou zónou, podporuje. Naopak si myslíme, že město Lanžhot by mělo být odškodňováno za to, že řízené zaplavování pozemky znehodnocuje za cenu ochrany sousedních katastrů, stejně jak to využívá ZD Pomoraví.

V konečné fázi nejde jenom o vodu po záplavách, ale o vytvoření líhnišť obtížného hmyzu, který přenáší řadu nemocí, u kterých si někdy ani lékař nevadí rady. A tak se ptáme! Proč se my Lanžhotčané nebráníme úřednické zvlášti? Vody přijdou a odejdou, úřednické vyhlášky a zákazy zůstávají? Povodí Moravy, s. p., by mělo být vděčné občanům Lanžhota za to, že občané

strpí zaplavování a následky po záplavách, a nemělo by občany trestat vyhlášením silně omezující AZZ. Zástupci města Lanžhot by měli taktéž vstoupit do jednání a podpořit náš spolek při obhajobě zájmů obce a svých občanů.

Ochranná hráz na Pohansku

Půda, naše bohatství

Anežka Bartošová,
Občanské sdružení Lužánek, z. s.

Připravované pozemkové úpravy na katastru města Lanžhot jsou velkou příležitostí, jak zlepšit stav intenzivně zemědělsky využívané krajiny.

Pomocí nabízených finančních prostředků a dotačních titulů (např. Program rozvoje venkova, Operační program Životní prostředí) mohou vlastníci pozemků zatravnit ornou půdu, vytvořit zelené biopásy, sady, mokřady, tůně atd. Vytvořením zelené infrastruktury se sníží negativní vlivy intenzivního zemědělského hospodaření a podpoří se pozitivní funkce krajiny: zvýšení druhového zastoupení rostlin a živočichů (biodiverzity), zadržování vody v krajině, snížení erozního smyvu půdy a větrné eroze. Tato opatření

foto Marek Mečl

mají pozitivní vliv i pro místní zemědělce. Při pozemkových úpravách končí nájemní vztahy a záleží jen na vlastnících půdy, jak budou svoje pozemky nadále využívat a zda převezmou zodpovědnost za stav naší krajiny.

Naše občanské sdružení Lužánek vám v této oblasti rádo poradí (můžete se na nás obrátit na osluzanek@seznam.cz nebo na tel. 605 923 874).

Sbírky

Jan Vitásek

Hned v první větě mého příspěvku chci DŮRAZNĚ upozornit, že tyto myšlenky jsou jen a jen moje a že nejsou psány za nikoho jiného, ani nejsou prezentovány za jakoukoliv organizaci.

Jako každý nový rok se rozběhly akce shrnuté do jediného slova – SBÍRKY. Kolik jich během roku je a jak se jmenují, mě už dávno přestalo zajímat. Důvod je jednoduchý. Na samém vrcholu každé sbírky je určitý počet lidí, kteří počítají, přidělují, dělají statistiku a hlavně se nezapomenou za svoji „NEZIŠTNOU“ práci patřičně odměnit. Takže určitý obnos

výtěžku každé sbírky padne na něco úplně jiného, proto mě už to nedojímá. Přesto všechno jsem začal na něco, sám od sebe a ZA SEBE přispívat. Inspirovala mě k tomu velmi zajímavá akce v Polsku. Tamní hasiči vždy před koncem roku nechají vytisknout jednoduché jednolísté kalendáře se svojí tematikou. Pak si svůj region rozdělí na úseky, utvoří ze svých členů dvojice, které pak ve VYCHÁZKOVÝCH UNIFORMÁCH navštíví všechny domy a tyto kalendářiky rozdají. No a lidé jim za krátkou besedu dají nějaký ten zlo-

tý, popřejí do další práce vše dobré a těší se na další. Ne, nechci tím říci, aby v Lanžhotě dělali hasiči totéž. Ale protože za léta spolupráce jsem si vysloužil jmenování čestným a zasloužilým členem polských hasičů, byl jsem svědkem mimo jiné i tak úžasné situace, kdy mi babička ukazovala hrníček, do kterého si z každého důchodu odkládala pět zlotých, aby pak měla co dát „STRAŽAKUM“, až jí ten kalendářík donesou. Jak silná pouta tím vznikají, jsem se ostatně mohl přesvědčit několikrát i já. A to mě vyprovokovalo k takovéto myšlence. Jak jsem zjistil, je v Lanžhotě trvale obydlených asi 1200 domů a představil jsem si, jaká paráda by to byla, kdyby lidé za každý dům dali ROČNĚ jednu DESETIKORUNU právě na hasiče. Desítka je nic, ale desetkrát 1 200 je už slušný peníz. Navíc by tyto peníze zůstaly ve městě třeba na rozvoj práce s mládeží. Vždyť všich-

ni dobře víme, kdo všem lidem přispěchá na pomoc v případě potřeby. Proto jsem se loňského roku rozhodl, že i když nejsem obyvatel Lanžhota, tu desetikorunu dám. A nejen za sebe, ale ještě za jednu osobu. A ne za celý rok, nýbrž každý měsíc. Bylo mi úplně jasné, že obětováním dvacetikoruny se musím vzdát každý měsíc jednoho malého piva. Testoval jsem to celý loňský rok a zjistil, že to bez toho malého piva jde přežít a vydržet. Jak jednoduché pak bylo udělat letos totéž. Tak pokládám řečnickou otázku: PŘÁTELE, NECHCETE SE PŘIDAT? Když už dávat, tak dávat pro SVŮJ dobrý pocit, že přispívám na SVÉ vlastní zabezpečení, na SVOJI jistotu, v případě potřeby na výchovu nové generace hasičů, ale hlavně na to, že mé peníze zůstanou doma a budou sloužit ku prospěchu dobré věci ve vlastním městě.

Ateliér za plotem

Svatopluk Štěpánek

Jan Vitásek žijící v našem městě je zvláštní tím, že léta vytváří velké sochy ze dřeva. Jeho letní pracoviště je „za plotem“ v zahradě v Hrnčířské ulici (naproti Benadům).

Pan Vitásek má správné nápady, řemeslnou zručnost, znalosti a zkušenosti s materiálem, z něhož svá díla tvoří.

V posledním období vytvořil sochu žáby, prasete a ještěrky. Za zmínku stojí také velká lavice umístěná na náměstíčku v Souhradech. Další dvě velké sochy dokončuje v zimním pracovišti v areálu ZD Lanžhot.

Pokud vás článek zaujal, můžete si někdy třeba s malými dětmi udělat „k plotům“ procházku.

foto Petra Ciprysová

„Koně nás spojují“

Za spolek Koňské stezky Podluží

Petra Uhrová

Rok 2016 spolek Koňské stezky Podluží zakončil tradičně oslavou koní. Na svátek svatého Štěpána jsme pořádali jubilejní X. ročník Svatoštěpánského žehnání koní. Tato slavnost má v posledních letech vel-

hacení o nové zážitky. V našem okolí je málo takových nadšenců,

kterí dokážou zorganizovat a zároveň si užít tak velkou akci, jako je třeba Den koní. Také chystáme zájezd s koňskou tematikou, který bude se zajímavým a inspirujícím programem.

Chci vám poděkovat za všechny členy spolku za podporu na akcích v loňském roce a těšíme se na setkání v tom letošním.

Žehnání koní 2016, foto Kateřina Paulíková

kou diváckou oblibu jak v řadách domácích, tak i zahraničních – na Slovensku.

I když tentokrát nebylo přítomno mnoho čtyřnohých účastníků, žehnání mělo svou krásu a kouzlo. Každý jezdec či vozataj se chce prezentovat svým koněm v tom nejlepším světle a vyprosit si hlavně zdraví na další rok. Požehnání koním a majitelům uděloval náš duchovní otec děkan ThLic. Josef Chyba a průvodní slovo měla Božena Kořínková.

V letošním roce opět chystáme naše osvědčené a zavedené aktivity – Májovou vyjížďku, Den koní, Hubertovu jízdu a Žehnání koní. I když je nás ve spolku zase o něco méně, budeme se snažit, abyste odcházeli z našich akcí spokojení a obo-

Přejeme Vám příjemné prožití svátků velikonočních.

PLÁNOVANÉ AKCE

	PLÁNOVANÉ AKCE
7. 5.	Májová vyjížďka
19. 8.	Den koní
4. 11.	Hubertova jízda
26. 12.	Žehnání koní

Vzdělávání praxí znamená nové zkušenosti a větší šanci na pracovním trhu

Projekt Vzdělávání praxí propojuje zájemce, kteří chtějí získat nové znalosti a zkušenosti v reálném pracovním prostředí, a na druhé straně firmy, které naopak chtějí prostřednictvím nabízených praxí jednotlivcům pomoci, aby byl jejich vstup, nebo udržení se na pracovním trhu, co nejsnadnější.

Do projektu se tak mohou zapojit lidé starší 15 let, kteří jsou uchazeči o zaměstnání, rodiče na/po rodičovské dovolené, nízkokvalifikovaní nebo lidé ve věku nad 50 let, a rovněž firmy.

Účastníci si následně vybírají z nabízených pozic jednotlivých firem, které se do projektu přihlášily. Samotná praxe je pak v délce 1–6 měsíců dle vybrané pozice. A vybírat je možné opravdu z velkého spektra oborů, jedná se např. o pozice v administrativní, ekonomické a strojírenské oblasti, ale také pozice v rámci zemědělství, cestovního ruchu, stavebnictví, informačních technologií, marketingu, reklamy a mnoho dalších. Po celou dobu vzdělávání účastníka provází zkušený a zaškolený zaměstnanec dané firmy, tzv. mentor.

Účast v projektu není nijak zpoplatněna, naopak přináší jak účastníkům, tak firmám řadu výhod. Pro účastníky je to zejména prohloubení si dosavadních

znalostí, získání praktických zkušeností a v neposlední řadě také případná možnost uplatnění se v dané firmě. Firmy si v projektu naopak vyzkouší svého potenciálního zaměstnance v praxi, ověří si mentorské schopnosti svých zaměstnanců a získají kompenzaci vynaložených nákladů.

K dispozici je také regionální projektový manažer, který rád a bezplatně poskytne veškeré informace v souvislosti s projektem, zodpoví případné dotazy a pomůže vám s registrací.

Regionální manažer
pro Jihomoravský a Zlínský kraj
Bc. Michaela Procházková
tel.: +420 778 439 737
michaela.prochazkova@fdv.cz

Pro další informace můžete navštívit stránky www.vzdelavanipraxi.cz nebo facebook.com/vzdelavanipraxi

Projekt je realizován Fondem dalšího vzdělávání, příspěvkovou organizací Ministerstva práce a sociálních věcí a je financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost a státního rozpočtu ČR.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Cena hejtmana za sběr a využití textilu pro potřebné - poděkování patří také Lanžhotčanům

BRNO – Hejtman Jihomoravského kraje Bohumil Šimek předal v závěru roku 2016 ceny vítězům a čestná uznání některým účastníkům II. ročníku krajské soutěže ve společenské odpovědnosti firem a organizací veřejného sektoru. Na Podluží doputovala cena vítězi kategorie veřejný sektor – organizace do 50 zaměstnanců, kterou získala nevládní nezisková organizace AIDED, z. s.

Odborná komise tvořená zástupci nejen našeho kraje, ale také z Ministerstva průmyslu a obchodu ČR a odborníky z různých oborů hospodářského i neziskového sektoru, ocenila činnost spolku a jeho přínos v oblasti krizového řízení, humanitární a charitativní práce, ale také v oblasti rozvoje občanské společnosti. Především však tímto oceněním vzdala hold úsilí tisíců dárců z řad občanů, kteří jsou ochotni se zapojit do sběrové činnosti pro dobrou věc. Poděkování patří také občanům našeho města a okolních obcí, kteří odkládají již využitě věci do sběrných nádob charity AIDED. Pomáhají tak potřebným, kromě jiného při dopravních nehodách, požárech a povod-

ních, neboť je při svých zásazích využívají díky sběrům a třídění spolkem AIDED hasičské záchranné sbory v celém kraji.

Spolek v hodnoceném období předvedl nejen fungující systém sběrného textilu, obuvi a hraček, ale také efektivitu charitativní a humanitární práce a ukázal svou funkci v oboru občanské angažovanosti. Mimo jiné se v rámci aktivit občanské

iniciativy „Břeclavská zácpa“ dala do pohybu řada opatření, která mohou pomoci městu Břeclav řešit svízelnou dopravní situaci související s jeho průjezdností.

AIDED, z. s., byl rovněž loni úspěšný v celostátních soutěžích obchodních řetězců (IKEA a TESCO STORES). Organizace zahájila spolupráci s vedením

a zejména studenty Provozně ekonomické fakulty Mendelovy univerzity v Brně. Předala získaný nábytek z celé budovy České spořitelny, a. s., v Břeclavi městům, obcím i jiným spolkům a nábytek doputoval také na Podluží. Nově byla zahájena separace sesbíraných darů odložených občany do sběrných nádob ve prospěch funkčních balíčků nouzového přežití. Postupně jsou

Cenu hejtmana Jihomoravského kraje za společenskou odpovědnost 2016 převzali z rukou JUDr. Bohumila Šimka zástupci výboru spolku, a to jeho předseda Petr Chlumecký a místopředsedkyně Mgr. Jana Vlková.

jimi vybavovány všechny odbory Hasičského záchranného sboru v Jihomoravském kraji. Tým AIDED proto nyní apeluje na obyvatelstvo, aby odkládaný použitý textil i ostatní dary byly kvalitní pro použití ve prospěch lidí postižených požáry, povodněmi, ale zejména dopravními či jinými náhlými nehodami a materiál byl balen před vhozením do nádob do igelitových obalů!

Získanou cenu celý kolektiv AIDED, z. s., chápe jako ocenění všech dárců a dobrovolníků, jejich empatie a snahy pomáhat spolku tuto činnost vyvíjet. Zároveň je chápána jako závazek umožňovat stále většímu počtu samospráv měst

Textil do sběrných nádob odkládejte jen v igelitových obalech!

LANŽHOT- Sběr textilu, obuvi a hraček pro charitativní a humanitární účely do sběrných nádob s červeným srdíčkem charity AIDED, z. s., začal na Podluží už na přelomu let 2013 a 2014. Obyvatelé města Lanžhot a okolních obcí tak velmi významně přispěli k budování nového regionálního systému, který po třech letech existence začíná důsledně plnit svou roli v krizovém řízení.

Spolek AIDED se věnuje nejen charitativní a humanitární činnosti, ale je od závěru roku 2015 součástí PANELu Jihomoravského kraje. Tímto způsobem je zapojen do celokrajského krizového řízení v oblasti materiální pomoci v rámci integrovaného záchranného systému. Znamená to tedy, že se také občané Lanžhota i okolních obcí, mohou kromě jiné charitativní a humanitární pomoci, podílet

a obcí systém využívat a participovat na jeho funkcích. „Dále chceme rozvíjet touto cestou ohodnocenou snahu podchylovat občanskou iniciativu a angažovanost ve prospěch věcí veřejných a řešení problémů života v sídlech a celých regionech,“ dodal k úspěchu spolku jeho předseda Petr Chlumecký. Místopředsedkyně spolku Jana Vlková poděkovala jménem nevládní neziskové organizace všem, kteří se na tomto úspěchu podíleli anebo přispěli k získání tohoto velmi významného čestného titulu – společensky odpovědná organizace Jihomoravského kraje.

na tvorbě balíčků nouzového přežití, které jsou součástí výbavy odborů Hasičských záchranných sborů v celém Jihomoravském kraji. **V současné době jsou ze strany hasičů zvýšené požadavky na pánské mikiny a poloteplé bundy, látkové rukavice, ponožky a pánské spodky. Uvítali bychom proto dary tohoto charakteru a srdečně za ně děkujeme.** Po vyřízení a přeprání darů ve skladech AIDED, z. s., je hasiči využívají k jednorázovému použití pod kombinézy při likvidaci nákazou ohrožených hejn ptactva nebo drůbeže. Tohoto materiálu je velká spotřeba, neboť po použití je nutno vzhledem k možnému

přenosu nákazy takto použité oblečení zlikvidovat. Letošní výskyt nákazy ptačí chřipky prověřuje akceschopnost sběrného systému a ukazuje díky dárcům jeho všestrannost.

Nově rozšířené posláni AIDED, z. s., vyžaduje převzetí sice použitého, ale čistého oblečení a jiného textilu, ještě zachovalé obuvi a hraček ve větším objemu než doposud, ale hlavně v potřebné kvalitě. **Sběrné nádoby by měly sloužit k předávání darů pro další možné využití a nikoli k odkládání odpadu! Zároveň je nutno chránit odložené věci před zvlhnutím a následně plísňemi, takže by v nádobách měly být dary zabaleny v igelitových obalech.** Bohužel nejsou!

Značná část darů, které AIDED, z. s., z nádob vyzvedává, většinou v týdenním intervalu, je volně vložena. Řada velmi zachovalých věcí tak zvlhne nebo se kontaminuje od jiných „darů“, které spíše připomínají odpad. Zvlhlý textil zplisniví

a plíseň už nejde odstranit ani vypráním. „Práce svědomitých dárců, kterým za potřebné v nouzi a v poslední době i za Hasičský záchranný sbor srdečně děkujeme, je tak znehodnocena,“ komentuje stav předseda NNO AIDED, z. s., Petr Chlumecký. „Rádi bychom ve spolupráci s městským úřadem, redakcí lanžhotského zpravodaje a kabelové televize letos postupně seznamovali čtenáře a diváky s posláním regionálního sběrného systému AIDED. Budeme vás průběžně informovat, jak se mohou občané zapojit do sběrné činnosti, a tím pomoci lidem v nouzi, nebo vytvářet nutnou rezervu pro krizové situace. Lze to nejen jednorázovými dary, ale také např. sbírkovou činností.“

Proto až budete odkládat svůj dar do sběrných nádob na textil, vložte ho, prosím, do igelitového obalu. Srdečně děkujeme!

Více info: www.aided.cz

TJ Sokol Kostice – oddíl judo

Igor Macháček

Oddíl juda má v Kosticích již více jak čtyřicetiletou tradici. Hlavním iniciátorem vzniku tohoto sportovního odvětví v Kosticích byl Josef Gál z Lanžhota, kterému v roce 1976 s jeho založením pomáhali Jaroslav Krásný, Miroslav Netopilík a Jiří Rozsypal.

Během své působnosti prošly tímto oddílem desítky mladých sportovců, díky kterým je obec Kostice známá nejen po celé ČR, ale i v zahraničí. Právě z tohoto oddílu vzešli mistři a mistryně ČR, nejlepší sportovci okresu a zástupci reprezentace ČR. K nim patří např. Eva Nešpo-

rová (Rybárová), Jiří Hasil, Věra Krásná, Barbora Blažejová, Radka Turečková a další.

Judo je jeden z mála všestranných sportů, který rozvíjí všechny kondiční a koordináční schopnosti a učí velkému množství pohybových dovedností. Díky své všestrannosti dochází u mládeže k podpoře zdravého růstu a zvýšení fyzické kondice. Děti si zde zvyšují sebevědomí, vybíjí nadbytečnou energii a učí se základům sebeobrany. Důležitým faktorem v oblasti

tréninku je i dodržování základních pravidel hygieny a etiky chování.

V současné době má oddíl čtyřiceticeletou základnu mladých sportovců, kterým se věnují čtyři trenéři. V oddíle jsou zastoupeny všechny věkové kategorie – mláďata, žactvo i dospělí. Děti trénují na moderních, judistických žínkách. Minulý rok jsme zcela přepracovali vzhled našeho loga a reprezentačních oděvů.

Hlavním trenérem a předsedou klubu je Jaroslav Krásný, trenéry našeho oddílu jsou Radka Turečková, Miroslav Martuška, Igor Macháček. Jsou to zkušení a především kvalifikovaní lidé, kteří se neustále v tomto odvětví vzdělávají a zajišťují dětem odborné vedení. Letos trenéři absolvovali týdenní školení s japonským lektorem Genem Yonenagou z Nippon Sport Science University Tokio a Jiřím Štěpánem, trenérem reprezentace juniorů ČR.

Oddíl se každoročně zúčastňuje asi patnácti soutěží u nás i v zahraničí a je pořadatelem již tradičního Mikulášského turnaje. Tréninky jsou v pondělí a ve čtvr-

tek od 16 do 17 hodin příprava a od 17 do 18.30 hodin judisté. Do kostického juda jezdí trénovat judisti z Kostic, Lanžhota, Moravské Nové Vsi, Prušánek, Březí, Valtic.

Mezi naše nejúspěšnější závodníky současnosti patří: Kristýna Dubcová, Igor Bajo, Vendula Martušková, Tereza Trojanová, Michal Šnajder, Lukáš Macháček, Martin Macháček, Tomáš Jurček, Zbyněk Petrle, Tomáš Bartoš.

Nový projekt na tento rok „Judo všem rodičům“ je určen pro ty, kteří si chtějí vyzkoušet, co obnáší trénink juda nebo mají chuť si zacvičit. Trénink trenérů a dospělých je jednou za měsíc, má velký ohlas a může se ho zúčastnit kdokoli.

Sportu zdar!

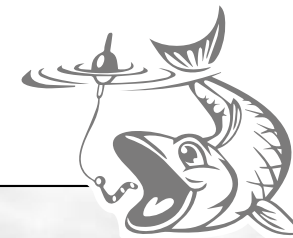

Revíry připraveny

Jiří Košutek

V zimním období jsme nezhálehali a pracovali jsme na našich revírech. Sečení rákosů a úklid kolem vod je každoroční příprava na novou sezonu. Letošní mrazivá zima nám přidělila ještě práci s proezáváním ledu, aby se okysličila voda. Tyto úkoly máme splněny a mohlo by se říct, že to je bez starostí, ale bohužel jsou i jiné problémy, které nám dělají vrásky na čele. Co nás nejvíce zaráží je, že jsou mezi námi občané, kteří ještě nezjistili, že tu máme sběrný dvůr nebo se vrátili o čtyřicet let zpátky v čase. Smetí a nepotřebné věci, které vyvážejí k rybníku Kout a i jinam, je nepochopitelné, a to i když je sběrný dvůr na dohled! Bohužel v době, kdy většina našich spoluobčanů třídí odpad, najdou se i takoví, kteří nejsou schopni dát smetí kam patří, natož jej třídít! Doufáme, že se polepší!

Další problém, který řeší rybáři u nás, ale i u našich sousedů, jsou kormoráni. Tito opeření lovci páchají obrovské škody na našich revírech. Dospělý jedinec spořádá za den až půl kilogramu ryb! Při sčítání

Uhlenka, foto Kateřina Paulíková

jsme napočítali jen na řece Moravě až dvě stovky těchto neinvazivních hostů! Ale samozřejmě nejen Morava, ale i ostatní revíry byly v jejich hledáčku. Tyto velké škody můžeme jen odhadovat.

Dalším problémem je invaze bobříků rodin na naše revíry. Z krásného okolí rybníků a řek nám odstranili většinu stromů. Proto chystáme tento rok vysazení nových stromů a po poradě s odborníky je zabezpečíme tak, aby se na nich opět nevyřádili. Práce a plánů máme spoustu, takže s chutí do toho!

Petrův zdar

Výstava vín

Jaroslav Třetina

V sobotu 11. března proběhla v lanžhotském Podlužanu Výstava vín, kterou uspořádala ZO ČZS Lanžhot ve spolupráci s městem Lanžhot. Uskutečnila se i přes obavy pořadatelů, kteří vedli polemiky o její vhodnosti po katastrofálním vývoji počasí v roce 2016. Přesto bylo příjemným překvapením, i díky vinařům z okolí,

že byla výstava obelána velkým počtem vystavených vín. Stejná spokojenost panovala i co do počtu návštěvníků, i když se v tomto termínu pořádalo dalších čtrnáct výstav vín. V sobotu se během odpoledne a večera bavilo přes 400 návštěvníků. Velkou většinou se na tomto počtu podíleli cizí hosté, snad to není tím, že by místní

občané nechtěli ocenit práci vinařů. K dobré pohodě při koštování přispěla i instalace nádrží na výplach pohárků a umístění vzorků v chladicích boxech, či hrušková cimbálová muzika.

Degustační komise vyhodnotily 5. března nejlepší vzorky a jejich majitelům předaly ceny se zástupci ZO starosta města Ladislav Straka a senátor Jan Hajda. Cenu za nejlepší bílé víno získalo Vinařství Na Špičáku z Velkých Bílovic za odrůdu Děvín. Toto vinařství obdrželo i cenu za růžovou Frankovku a cenu senátora za nejlepší kolekci. S nejlepším červeným vínem uspělo Vinařství Josef Uher za Cabernet Moravia. Cenu starosty města

foto Josef Bartoš

za nejvýše hodnocený vzorek z Lanžhota získal Sauvignon Romana Konráda. Spokojenost návštěvníků dokládáme jejich písemným vyjádřením:

Vážení a milí přátelé vína, bylo nám potěšením přijet z Českých Budějovic do Lanžhota na výstavu vín. Potěšil nás velký výběr vín Vašich vinařů. Těší nás, že místní vinaři vyrábí tak výborná vína. Každý z nás si vybral svého favorita a už

Výstava vín, foto Martina Srhlovcová

nyní se těšíme na příští ročník. Děkujeme za skvělou atmosféru. ČB team (20 osob)

MY SEVERNÍ MORAVÁCI,
JEZDÍME K VÁM KAŽDÝ ROK,
ODLOŽÍME Z RUKY PRÁCI,
UTÍKÁME, CO DÁ KROK.
NA VÍNO SE MOC TĚŠÍME,
KOŠTUJEME, CO TO DÁ,
VZORKŮ PAK I ODVEZEME,
KDYŽ NÁM VYJDE TOMBOLA.
A KDYŽ Z KOŠTU ODCHÁZÍME,
JAKO VŽDYCKY POSLEDNÍ,
DO SKLÍPKU SE PŘESUNEME,
K FABIŠOVI JAKO VŽDY.
JIŽ 14 LET DO DIÁŘE
TERMÍN KOŠTU PÍŠEME
A POKAŽDÉ V DOBRÉ VÍŘE
DO LANŽHOTA VJÍZDÍME.
JE NÁM U VÁS DOBŘE, LIDI,
POHODA A VÍNEČKO,
VŽDYT TO PŘECE KAŽDÝ VIDÍ,
JE TU SKVĚLÉ MÍSTEČKO.
DĚKUJEME ZA VŠE, VÁŽNĚ,
RÁDI SE SEM VRACÍME,
ZA LIDMI I ZA VÍNEČKEM
OPĚT K VÁM PŘIJEDEME.

hosté z Ostravy, Bohumína a Dětmovic

Ženské sborové zpívání v Lanžhotě

Marie Prajková, vedoucí ženského sboru

Když píše tento článek do zpravodaje, stojíme před pořadem Zpívání ženských sborů v Lanžhotě, které každoročně pořádá místní ženský sbor. V letošním roce je to už desáté, tedy jubilejní, zpívání ženských sborů u nás. Ale poprvé jsme pro všechny pozvané sbory zadaly téma písní, které mají zazpívat. Vrátily jsme se k myšlence děvčat z Hroznové Lhoty před devíti lety, kde jsme zpívaly písně svícové a svatební. Tyto písně mají svůj nezaměnitelný půvab a v dnešní době už se s nimi setkáváme velmi zřídka. Naše pozvání přijal ženský sbor z Brodského, z Kněždubu a z Hroznové Lhoty. Je samozřejmostí, že zazpívají i oba naše sbory, tedy mužáci a náš pořádající sbor. Aby tyto písně byly věrohodné, naše lanžhotské pásmo jsme obohatili ještě o hlavní postavy svatby, tedy ženicha a nevěstu. Věřím, že jsme téma zvolily šťastně a že se bude zpívání divákům líbit.

Zmínila jsem naše desáté zpívání ženských sborů v Lanžhotě. Náš sbor si však na podzim připomene ještě jedno výročí. Před třiceti lety jsme se poprvé představily

v Hodoníně jako ženský sbor z Lanžhota. S oblibou všude uvádíme, že jsme navázaly na zpívání ženského sboru generace našich maminek, které pro nás bylo vždy velkým vzorem. Před třiceti lety bylo téměř ženám od 55 do 65 let a už nastupovaly jejich pokračovatelky.

Třicet let je třicet let. Je to opět jedna generace, takže si myslím, že je načase, aby se našly dívky a mladé ženy, které by mohly od našeho sboru časem štafetu sborového zpívání v Lanžhotě převzít. Berte to ode mne jako výzvu či pozvání do našeho sboru, nebo vytvoření sboru vlastního. Co je k tomu zapotřebí? Samozřejmě dar zpěvu a také dobrých lidských vlastností, jako jsou snášenlivost, vstřícnost, disciplína, soudržnost a tolerance. Tyto všechny požadavky musí splňovat členové jakéhokoli sdružení lidí, které chce ve svém oboru společně něčeho dosáhnout.

Jeden citát říká, že o všem, co slyšíme, máme pochybovat. Mně se spíše líbí názor: „O všem, co slyšíme, máme přemýšlet.“ Proto prosím, o navrhované příležitosti uvažujte. Vždyť zpěv je dar od Boha.

A píseň nás provází od kolébky až ke hrobu. Písní vyjádříme radost i bolest, píseň doveďe pohladit po duši, potěší a také dodá síly jít dál a těšit se i z denních maličkostí.

Ženský sbor z Lanžhota

Co se děje u SDH Lanžhot

Za SDH Lanžhot starosta SDH Tomáš Bača

Dobrý den, vážení občané, chtěl bych vás seznámit s činností sboru dobrovolných hasičů v Lanžhotě za uplynulý rok.

Rok 2016 se celý točil okolo nákupu nového vozidla. Naskytla se možnost pořízení nového vozidla z dotačního evropského programu IROP. Tento program byl vypsan pro boj se suchem a naše město spadá do oblasti, kde je možné tuto dotaci čerpat. Začal nám nekonečný příběh, který se točil kolem papírování, pořizování technických specifikací a mnoha dalších věcí nezbytných k docílení grantu. Samozřejmě, že splnění všech podmínek musí splňovat i právní normy a sami bychom to nezvládli. Proto byla oslovena Agentura

pro regionální rozvoj (ARR) se sídlem ve Zlíně. Je nutné podotknout, že bez této agentury bychom těžce, ba dokonce vůbec nedosáhli úspěchu ve formě přidělení dotačního grantu. Přes veškeré námitky, nové a nové vyplňování různých dalších dotazníků a formulářů, čekání na odvolací a různé další lhůty jsme dne 5. 1. 2017 dospěli do stádia výběrového řízení na dodavatele vozidla. Ze dvou přihlášených firem byla nakonec vybrána firma THT Polička, kdy tato firma měla výhodnější nabídku pro město. V průběhu mě-

Stáž u HZS

síce března byla podepsána smlouva s dodavatelem nového vozidla a již nic nebrání tomu, aby se konečně začalo vyrábět.

Nové vozidlo pro SDH Lanžhot bude na třinápravovém podvozku Scania. Jedná se o velkokapacitní cisternu s kabinou pro osádku 1+5, s objemem hasicí vody minimálně 8000 l a 540 l pěnidla. Je nutno dodat, že celá nástavba, včetně nádrží, bude vyrobena z kompozitního materiálu na bázi vysoce odolných plastů. Tento materiál daleko lépe odolává vlivům počasí než klasické nástavby z plechu, dá se lépe udržovat i opravovat. Předpokládaným termínem dodání nového vozidla je doba kolem hodů a budeme hrozně rádi, když vozidlo na této nejvýznamnější kulturní akci města představíme. A kolik vlastně nové vozidlo bude stát? Je nám zcela jasné, že mnoho občanů našeho města už teď vykřikuje, že je to zbytečná investice. Vždyť to auto, co mají dnes hasiči v garáži, jim musí stačit. Jedna věc je, že ta naše stávající LIAZKA nám fakt stačí, ale na druhé straně začaly stoupat nároky na uložení přibývajících požárního příslušenství, a co se týče vozidla samotného, tak je již zastaralé. Když jsme provedli průzkum trhu na celkovou repasi starého vozu a porovnali ji s pořízením nového vozidla, dospěli jsme jednoznačnému závěru. Zkusíme dotační program, kde město zaplatí za nové vozidlo jen 1/10 z ceny. Repase by totiž vyšla draž.

Ale abychom se nebavili jen o novém voze.

Náš sbor se v průběhu roku 2016 podílel na organizaci různých akcí v našem městě. Rozběhali jsme naše město, zde jsme

Technický zásah

zabezpečovali trať a předvedli ukázkou výstroje a techniky jednotky. Ve spolupráci s HZS proběhlo cvičení na dopravní nehodu, které bylo situováno do blízkosti naší základní školy tak, aby všichni žáci viděli práci hasičů při této mimořádné události.

Loučení se školkou

Začátkem června, na Dni dětí na ranči Ostředek, se mohly děti vydovádět v pění, zkusily zahasit domeček nebo se mohly svézt v hasičském autě. Na konci června, než dětem začaly prázdniny, jsme ve spolupráci s HZS uspořádali besedu o požární ochraně s ukázkami techniky a výstroje hasičů. Ještě téhož dne jsme se zúčastnili „ukončené“ našich nejmenších spoluobčanů navštěvujících školku, která se konala na sokolském stadioně. Zde se děti opět vrhaly do pění, hasily a zkoušely si výstroj hasičů.

Samozřejmě, že na naší soutěži, konané tradičně v červenci, jsme nemohli na děti zapomenout. Ano, zase bylo skotačení v pění, hašení domečku a vědomostní soutěž, kdy si naši malí odnášeli drobnosti od dráčka Hasíka. V srpnu jsme na zbrojnici uspořádali pro členy a sympatizanty sboru grilování.

Co se týče našich sportovních družstev, tak naše děvčata sezonu 2016 vynesla a věříme, že se letošní rok zase dají dohromady a budou běhat. Byla by škoda, kdyby skončily. Výjimkou byla naše soutěž, kde holky nastoupily, a dokonce se sešly i „Staré hadice“, takže jsme měli dvojí zastoupení v ženských družstvech. Naše soutěžní družstvo mužů skončilo v Břeclavské hasičské lize (BHL) na krásném sedmém místě. Doufám, že letošní soutěžní rok bude pro ně lepší a posunou se v celkovém pořadí BHL do popředí. Je smutné, že ubývá našich sportovců bez náhrady, a proto, kdo má zájem o požární sport, je starší 15 let, nechť se přijde mezi nás podívat. Nezapomínáme ani na ty nejmenší a tento rok chceme obnovit kroužek mladých hasičů. První krok jsme už podnikli

a někteří naši členové se zúčastnili školení na vedení takového kroužku.

Dále zde máme výjezdovou jednotku SDH Lanžhot. Jednotka se minulý rok zúčastnila výcviku s dýchací technikou na výcvikovém polygonu v Brně. Dále byla na stáži na požární stanici HZS JmK v Břeclavi. Zde provedla řadu výcviků a školení. V loňském roce jednotka zasažovala u řady událostí. Zde jsou:

- 9. 1. 2016 – Technická pomoc – Lanžhot, ul. Komárnov
- 29. 4. 2016 – Požár trávy – Lanžhot, násep žel. trati
- 7. 7. 2016 – Požár trávy, balíky slámy – Lanžhot, pod dálničním mostem
- 15. 7. 2016 – Požár – dopravní prostředky – Lanžhot, Nová
- 31. 7. 2016 – Záchrana osob – Lanžhot
- 14. 8. 2016 – Požár nízké budovy – Lanžhot, Nádraží
- 28. 8. 2016 – Požár – dopravní prostředky – Moravská Nová Ves
- 28. 8. 2016 – Záchrana osob – Břeclav
- 14. 10. 2016 – Požár trávy – Lanžhot, směr Břeclav
- 4. 10. 2016 – Technická pomoc – odstranění stromu – Lanžhot, Hvězda

To by bylo asi vše. Děkuje všem, kteří nás podporují, hlavně městu Lanžhot s panem starostou, a doufáme, že nás nebudete potřebovat. Setkávejme se jen na akcích v Lanžhotě a při přátelských setkáních, třeba pro naše děti. Dbejte všichni opatrnosti a vězte, že pořekadlo „Oheň je dobrý sluha, ale zlý pán“ stále ještě platí.

Memoriál Martina Mézsárose

Josef Šesták

V sobotu se na kynologickém cvičišti Kostice uskutečnil závod na památku našeho člena Martina Mézsárose. Závod probíhal dle mezinárodního zkušebního řádu IPO. Soutěže se účastnilo 19 závodníků z celého jihomoravského kraje, kteří soutěžili ve třech kategoriích /BH, IPO1, IPO3/.

V kategorii BH plní psovodi se svými psy cviky základní poslušnosti. Další dvě kategorie IPO1 a IPO3 jsou náročnější, zde soutěžící mezi sebou zápolí ve třech disciplínách /stopa, poslušnost a obrana/.

Za pořádající klub nastoupilo celkem pět kynologů se svými psy.

BH	- Dušan Paulík - 4. místo
	- Miroslav Smutný - 8. místo
IPO1	- Marek Hunkař - 3. místo
IPO3	- Josef Šesták - 1. místo
	- Jana Mjakišová - 2. místo

Nejúspěšnějším členem KK Kostice byl Josef Šesták s fenou Beri Kobwitler. Tato dvojice předvedla nejlepší poslušnost a nejlepší obranu závodu, zvítězili v kategorii IPO3 a stali se absolutními vítězi závodu.

Na celkové výsledky se můžete podívat na stránkách závodu:

<http://meszihomemorial.kkmiroslav.cz/>
www.competitors-list

Kyčle

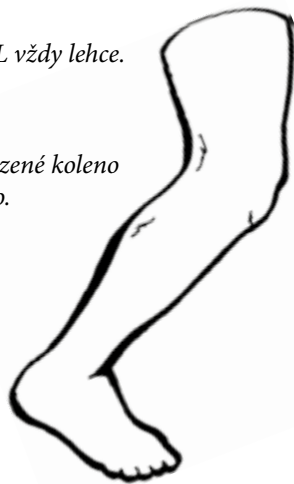
Jan Vitásek

*Tak se mi občas stává, že se mi ráno nechce z lůžka.
Nohy mě nějak pobolívají a chodit začíná být fuška.
A i když je plesová sezóna, tak tančovat se mi nechce,
a přitom docela nedávno jsem každou partnerku VYZVRTAL vždy lehce.*

*Navštívil jsem doktora a ten mě poslal na rentgen.
Řekli mi tam, že by časem mohly jít mé kyčle obě ven.
Tak je teď zevnitř poctivě promašťuji sulcem, slivovicí a jím uzené koleno
a nějaký divný prášek ve vodě rozpouštím a piju ho vždy ráno.*

*A aby toto nebylo málo, tak budu chodit na rehabky.
Tam o mě budou pečovat mladé a šikovné babky.
Budou mi přikládat parafín a magnetické pole,
to vše je dobré na klouby a i ten bazén, který je také dole.*

*I přes všechna opatření ty neduhy pokračují.
Už se trochu straním od lidí a mé kyčle se stresují.
Ale i kdyby se mi rozpadly a skončily v kafilérii,
tak mi hned endoprotézy dají a bude po KOMEDII.*

Webové stránky města též v úpravě pro seniory

Na webových stránkách města Lanžhot se nachází nová aplikace pro seniory, která je obsahově uzpůsobena tak, aby co nejlépe vyhověla starším občanům. Pohyb v aplikaci je maximálně zjednodušen a hladké orientaci napomáhají i názorné obrázky. Text je zobrazen velkým písmem pro lepší čitelnost.

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 900 ks
vydává město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot
e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Kateřina Paulíková, telefon 519 336 107, e-mail: paulikova@lanzhot.cz
Redakční rada: E. Klvaňová, J. Petrlová, P. Vlasák, S. Markovičová
Vyhrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: duben 2017
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o, www.svetrekلامy.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. Číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 2/2017 – 19. 5. 2017
Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Dětský karneval

foto: Kateřina Paulíková

Děti z MŠ při vynášení Moreny

foto: Kateřina Paulíková

Mužáci z Lanžhota 20 let a ženský sbor z Lanžhota 30 let

Reprezentační ples školy

foto: Ivan Jabůrek

